B932

Piispan haastattelu s.4

Uskon vuosi... s.8

Uskonnot ja Eurooppa -seminaari s.9

Benedictus XVI ja jatkuvuuden hermeneutiikka

s. 6

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 11 • 9.11.2012

Gaudet Mater Ecclesia! Uskon vuosi alkoi, Vatikaanin II kirkolliskokouksen avaamisesta kulunut 50 vuotta

Pääkirjoitus • Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • English • Ohjelmat

TOIMITUKSELTA

Pääkirjoitus

Piispainsynodin hedelmiä

Uusimmassa piispainsynodin varsinaisessa yleiskokouksessa oli kyse evankelioimisen tarpeesta ja haasteellisuudesta tämän päivän maailmassa. Synodin päätösmessussa paavi kokosi yhteen joitakin synodin työskentelyssä esiin nousseita keskeisiä ajatuksia.

Pyhä isä painotti varsinkin, että työtä on tehtävä ja uudenlaisia ratkaisuja on löydettävä, jotta penseät ja uskosta vieraantuneet katolilaiset tavoitettaisiin uudelleen. ”Perinteisten ja aina pätevien pastoraalisten keinojen lisäksi kirkko etsii uusia”, pyhä isä totesi. Yksi sellainen on kieli, joka olisi lähempänä erilaisia kulttuureita ja jonka avulla Kristuksen ilosanoma voisi saavuttaa yhä useampia ihmisiä.

Vaikka paavi ei suoraan maininnutkaan modernien viestintävälineiden ja sosiaalisen median hyödyntämistä, on siihen viime aikoina jo muutenkin viitattu. Myös yksi piispainsynodin ehdotuksista koski sitä ja kannusti kirkkoa tutustumaan entistä paremmin elektronisten viestinten käyttöön.

Paavi kannusti kirkon paimenia työskentelemään entistä kovemmin, jotta ihmiset voisivat uudelleen nähdä Kristuksen merkityksen ja jotta heidän uskonsa voisi elävöityä.

Piispainsynodin jättämät 58 ehdotusta koskettavat lähes kaikkia mahdollisia kirkon elämän ulottuvuuksia. Ne kuvaavat hyvin sitä työmäärää, minkä uusi evankelioiminen kirkolle – meille kaikille – aiheuttaa. Ehkäpä nykymaailman monet ongelmat ja kriisit, epäusko ja inhimillinen hätä todellakin voisivat vähentyä, jos evankeliumi todella saisi uudelleen enemmän jalansijaa tässä maailmassa?

Piispainsynodin tulokset eivät näy heti. Sen sijaan käyty keskustelu on varmasti vahvistanut kirkon yhteistä tietoisuutta evankeliumin vaikutuksen hiipumisesta ja vähenemisestä maailmassa. Uusi paavillinen neuvosto, synodi ja Uskon vuosi ovat kaikki merkkejä siitä, että kirkko on herännyt vastaamaan tähän haasteeseen.

Paavi ja piispat eivät yksin pysty muuttamaan maailmaa, eivät edes kirkkoa. Pyhä isä sanoi: ”Meidän on pyydettävä Pyhää Henkeä synnyttämään kirkossa uusi into lähetykseen, jonka tekijöitä ovat aivan erityisellä tavalla pastoraalisen työn tekijät ja maallikot.” Se on aivan totta. Ottakaamme haaste vastaan.

M. Tervaportti

Katso myös artikkelia piispainsynodin historiasta s. 9.

Kansikuva: 50 vuotta sitten, 11. lokakuuta 1962, autuas paavi Johannes XXIII avasi Vatikaanin II kirkolliskokouksen. Gaudet Mater Ecclesia, ”äitikirkko iloitsee”, olivat hänen avajaispuheensa ensimmäiset sanat. 20 vuotta sitten, 11. lokakuuta 1992, autuas paavi Johannes Paavali II hyväksyi julkaistavaksi Katolisen kirkon katekismuksen. 11. lokakuuta 2012 katolisessa kirkossa alkoi paavi Benedictus XVI:n julistama Uskon vuosi, joka päättyy Kristus-kuninkaan juhlana 24. marraskuuta 2013.

Ajankohtaista

Hiippakunnan omistaminen Neitsyt Marian tahrattomalle sydämelle

Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ uusii Neitsyt Marian perisynnittömän sikiämisen juhlapyhänä 8. joulukuuta Pyhän Marian kirkossa klo 10.00 vietettävän messun yhteydessä Helsingin hiippakunnan ja Suomen omistamisen Neitsyt Marian tahrattomalle sydämelle. Ensimmäisen kerran niin tehtiin vuonna 2005 hiippakunnan perustamisen 50. vuotena. Vihkimisrukous rukoillaan tuona päivänä kaikissa seurakunnissa.

The Bishop of Helsinki, Msgr. Teemu Sippo SCJ will renew the consecration of the Diocese of Helsinki and whole Finland to the Immaculate Heart of Mary on the Solemnity of the Immaculate Conception, December 8, in Saint Mary’s church, Helsinki, at 10.00. The same will be done in all the parishes. The consecration was undertaken originally on the 50. anniversary of the founding of the Diocese of Helsinki, in 2005.

Stella Maris jälleen käytössä

Hiippakunnan kuuria on ilmoittanut, että marraskuun 18. päivästä alkaen Pyhän Marian seurakunnan papit viettävät säännöllisesti pyhää messua Stella Mariksessa sunnuntaisin klo 11.00.

Kuurian mukaan Stella Mariksessa on jatkossa myös mahdollista järjestää jonkin verran retrettejä, kokouksia ja muita tilaisuuksia. Stella Mariksessa ei ole pysyvää henkilökuntaa, mutta tilaisuuksia voidaan järjestää sopimuksen mukaan. Stella Mariksen varauksista voi ottaa yhteyttä piispantaloon, 09-6877460 tai curia@catholic.fi.

Toimintakeskuksen uudelleen käynnistäminen on seurausta siitä, että keskuksen suunniteltu myynti ei tuottanut tulosta. Myyntipäätös peruttiin viime kesänä monien hiippakuntalaisten riemuksi. Toisaalta hiippakunnan taloudellinen tilanne ei tänä aikana ole olennaisesti muuttunut paremmaksi. Siksi katolilaisten ja Stella Mariksen ystävien tuki keskukselle on jatkossakin välttämätöntä.

KATT

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2012
75. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

nro 12 **dl** 3.12. **ilmestyy*** 14.12. (13.1.)
*) Sulkuihin on merkitty se päivämäärä, johon asti lehdessä julkaistavat ohjelmat ja ilmoitukset on syytä antaa.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen 1 B
00140 Helsingfors

Puhelin/Telefon 09-6129470
Fax 09-650715

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 e ulkomaille 35 e. / Utkommer med 12 nummer årligen. Prenumeration 30 e till utlandet 35 Pyhän Henrikin aukio 1 B.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki
Design Big G / Marijan Basic

Internet
katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset /Addressförändringar och annonser
info@catholic.fi

Sisältö

2 Pääkirjoitus

3 Diakoniksi vihkiminen katedraalissa

Helpotuksia juhlapyhien velvoittavuuteen

4 Maailmalta

5 Paavi: oikeus on pysyä kotimaassa

Sunnuntait ja juhlapyhät

6 Piispan haastattelu

7 Piispan puhe SEN:ssä

8 Benedictus XVI ja jatkuvuuden hermeneutiikka

9 Piispainsynodista

10 Uskon ovella

11 Uskonnot ja Eurooppa -seminaari

12 Kirjallisuus

14 Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Lukijoilta

15 Ljus från väster

Minns Pons Mulvius!

Dödshjälp – eutanasi – ett globalt fenomen

17 ”Priests and lay people in our Church”

18 Seurakunnat ja ohjelmat
Parishes and programs

19 Yhdistykset · Societies

20 Prahan Loreto

Ajankohtaista

Diakoniksi vihkiminen katedraalissa

Runsaana asukoon hänessä
hyveellinen elämä, vilpitön rakkaus,
huoli sairaista ja köyhistä, sävyisä ja
vaatimaton arvovalta,
viattomuuden puhtaus sekä hengellisen
itsekurin noudattaminen.

(Vihkimisrukouksesta)

Alussa heitä oli seitsemän, apostolien kehotuksesta opetuslasten joukostaan valitsemia hyvämaineisia miehiä jotka kätten päällepanemisella vihittiin Jumalan työhön. Tunnetuin heistä on Stefanos, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, muut ensimmäiset diakonit olivat Filippos, Prokoros, Nikanor, Timon, Parmenas ja Nikolaos, joka oli foinikialainen käännynnäinen.

Myöhemmistä diakoneista Suomessa tunnetuin oli pyhä Laurentius, jolle omistettuja kirkkoja on runsaasti, mm. Lohjalla, jossa viimeksi vietettiin Autuaan Neitsyt Marian taivaaseenottamisen juhlaa elokuussa.

Diakoneilla on ollut näistä alkuajoista asti selkeästi erottuva asema kirkon hierarkiassa. Diakonivihkimystä seuraa pappisvihkimys kutsumuksen saaneen hengellisellä tiellä. Vatikaanin II kirkolliskokouksen konstituutio Lumen gentium sanoo diakonin tehtävästä mm. seuraavaa:

Sakramentin armon vahvistamina ja yhteydessä piispan ja papiston kanssa he palvelevat Jumalan kansaa avustamalla liturgian, sanan ja rakkauden tehtävissä. Diakonille kuuluu ... toimittaa juhlallisesti kaste, säilyttää ja jakaa eukaristiaa, olla Kirkon nimessä todistajana avioliittoa solmittaessa ja siunata se, viedä kuoleville pyhä matkaeväs ... suorittaa ruumiinsiunaukset ja hautaukset. Näissä rakkauden ja hallinnon tehtävissä diakonien tulee aina muistaa pyhän Polykarpoksen neuvo: ”Olkaa armeliaita ja ahkeria, olkoon käytöksenne Herran totuuden mukainen, hänen, joka tuli kaikkien palvelijaksi.”

Tähän joukkoon liittyi piispa Teemu Sipon SCJ vihkimänä hiippakunnan pappiskokelas Matthew Azzopardi 13.10.2012. Pyhän Henrikin katedraali oli täynnä läheltä ja kaukaa saapuneita vieraita, seurakuntalaisia, hiippakuntalaisia, ystäviä ja tuttavia, ja tärkeimpinä vieraina tietenkin Maltalta saapuneet omaiset. Juhlallisen ja kauniin messun päätyttyä seurakuntasalissa voitiin päästää ilo valloilleen, sillä kirkko tarvitsee, tänään yhtä kipeästi kuin kaksituhatta vuotta sitten, rohkeita, uskollisia Kristuksen seuraajia. Diakoni Matthew on astunut ensimmäiset askeleensa tiellä, joka on vaativa, mutta jonka pääteasemana on taivas. Meidän rukouksemme seuraavat häntä.

Tuula Luoma OP

Helpotuksia juhlapyhien velvoittavuuteen

Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ on neuvoteltuaan pappienneuvoston kanssa päättänyt, etteivät sellaiset arkipäiviin sijoittuvat juhlapyhät, jotka eivät ole Suomessa yleisiä vapaapäiviä, ole enää velvoittavia. Näin ollen messuun osallistumisen velvollisuus poistuu seuraavilta juhlapyhiltä: 8.12. Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen; 15.8. Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen; 19.3. pyhä Joosef, Neitsyt Marian puoliso; sekä 29.6. pyhät apostolit Pietari ja Paavali.

Piispan päätökseen on vaikuttanut se, ettei uskovien omaatuntoa haluta raskauttaa vaikeasti noudatettavalla velvoittavuudella, koska monien on vaikea päästä iltamessuun arkena työpäivän päätteeksi. Kuitenkin kaikkia uskovia kehotetaan viettämään näitä tärkeitä juhlapäiviä hartaasti ja osallistumaan pyhään messuun, mikäli se vain on mahdollista.

Kaikkien sunnuntaiden lisäksi velvoittavia juhlapyhiä ovat edelleen pääsiäinen, joulu (25.12.), loppiainen (6.1.), helatorstai, Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla (sunnuntai) ja pyhän Jumalansynnyttäjän Marian juhlapäivä (1.1.).

Messuvelvollisuus ei koske niitä, jotka ovat pätevistä syistä estyneet pääsemästä messuun. Uusi käytäntö astuu voimaan tulevana adventtina.

KATT

Maailmalta

Konsistorissa 24. marraskuuta kuusi uutta kardinaalia

Paavi Benedictus XVI ilmoitti 24. lokakuuta, että marraskuun lopussa kirkko saa kuusi uutta kardinaalia. Konsistorissa 24. marraskuuta kardinaaleiksi luodaan arkkipiispa James Michael Harvey (63), paavillisen talouden prefekti; hänen autuutensa Bechara Boutros Rai (72), Antiokian maroniittien patriarkka (Libanon); hänen autuutensa Baselios Cleemis Thottunkal (53), Trivandrumin arkkipiispa (Syro-malankarilainen riitus, Intia); arkkipiispa John Olorunfemi Onaiyekan (68), Abuja (Nigeria); arkkipiispa Ruben Salazar Gomez (70), Bogota (Kolumbia), ja arkkipiispa Luis Antonio Tagle (55), Manila (Filippiinit).

KATT/VIS/CNS

SSPX-piispa Williamson erotettiin yhteisöstään

Joitakin vuosia sitten kuohuntaa herättänyt, yksi täydestä yhteydestä Rooman kanssa keskustelevan Pyhän Pius X:n pappisveljeskunnan (lefebvristien, SSPX) neljästä piispasta, monsignore Richard Williamson, on erotettu veljeskunnastaan. Veljeskunnan yleisesimiehen piispa Bernard Fellayn ja veljeskunnan neuvoston päätös astui voimaan sen jälkeen, kun monsignore Williamson ei ollut suostunut osoittamaan kuuliaisuuttaan esimiehilleen. Päinvastoin hän oli tässä tilanteessa kirjoittanut avoimen kirjeen vaatien yleisesimiehen eroa. Williamsonin erottaminen Pyhän Pius X:n pappisveljeskunnasta saattaa helpottaa veljeskunnan ja Rooman välisiä keskusteluja, jotka viime aikoina ovat jumiutuneet joihinkin Vatikaanin II kirkolliskokouksen merkitystä ja sitovuutta koskeviin erimielisyyksiin.

Paavillinen Ecclesia Dei -komissio tiedotti 27. lokakuuta, että Pyhän Pius X:n pappisveljeskunta oli syyskuussa pyytänyt lisäaikaa valmistelakseen virallista vastaustaan Pyhän istuimen kesäkuussa esittämään opilliseen julistukseen sekä ehdotukseen kanonisesta ratkaisusta. Ecclesia Dei -komissio totesi, että kolmenkymmenen vuoden eron jälkeen on ymmärrettävää, että näiden viimeaikaisten kehitysvaiheiden omaksuminen vaatii aikaa.

KATT/VIS/Vatican Insider/dici.org

Nimityksiä hiippakunnassa

Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ on nimittänyt 1.12.2012 alkaen toistaiseksi isä Wieslaw Swiechin SCJ Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunnan kappalaiseksi ja isä Dung Tien Dangin Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan kappalaiseksi.

KATT

Helsingin hiippakunnan foorumi 15.12.2012

15.12.2012, 2nd Open Forum of the diocese of Helsinki "Priests and lay people: building the Church together"

Bishop Teemu Sippo SCJ invites all the faithful to take part in a friendly exchange regarding our ways of living as Catholics in Finland.

Fr. Pascal-René Lung, O.P., Vicar General of the Diocese of Stockholm will give his witness about the situation of the Catholic Church in Sweden, followed by some experiences from our local church. Forum will be held from 9.30 am (Holy Mass at St. Mary's Church) to around 4.30 pm at the English School, Mäntytie 14, 00270 Helsinki. Coffee and lunch will be provided.

Registration: by November 30 (necessary in order to prepare enough food!): fr. Marco Pasinato, m_pasinato@hotmail.com, tel. 046-5711152, or St. Henry's Cathedral Parish. ***Finnish, Swedish and English will be used during the event.***

Organizers: Diocese of Helsinki/StudiumCatholicum

Öppet Forum i Helsingfors Katolska stift 15.12.2012 "Präster Och Lekfolk – Vi Bygger Upp Kyrkan Tillsammans"

Biskop Teemu Sippo SCJ bjuder alla troende till gemensam diskussion och meningsbyte kring olika sätt att leva som katolik i Finland.

Fader Pascal-René Lung OP, generalvikarie i Stockholms stift, berättar om situationen i Sverige och därefter följer några inblickar i situationen i Finland. Forumet den 15 december inleds med en mässa i S:ta Mariakyrkan kl. 9.30 och därefter fortsätter forumet på Engelska skolan, Tallvägen 14, 00270 Helsingfors fram till kl. 16.30.

Lunch och kaffeservering. Anmälan senast 30.11 till fader Marco Pasinato, m_pasinato@hotmail.com, tfn 046 571 11 52 eller S:t Henriks katedralförsamling (så vi vet hur mycket mat som behövs). ***De språk som används är finska, svenska och engelska.***

Arrangörer: Helsingfors katolska stift/Studium Catholicum

15.12.2012 toinen Helsingin hiippakunnan foorumi "Papisto ja maallikot - rakennamme kirkkoa yhdessä"

Piispa Teemu Sippo SCJ kutsuu kaikki katolilaiset osallistumaan avoimeen foorumiin, aiheena tapamme elää katolilaisina Suomessa.

Isä Pascal-René Lung OP, Tukholman hiippakunnan yleisvikaari, kertoo meille Ruotsin katolisen kirkon tilanteesta, ja sen jälkeen kuullaan muutamia kokemuksia omasta kirkostamme. Klo 09.30 on messu Pyhän Marian kirkossa, ja sen jälkeen alkaa foorumi joka pidetään Englantilaisessa koulussa Mäntytie 14, 00270 Helsinki, noin klo 16.30 asti. Kahvit ja lounas tarjotaan paikan päällä.

Ilmoittautumiset 30.11. mennessä (ruokailun järjestämiseksi välttämätön!): isä Marco Pasinato, m_pasinato@hotmail.com, 046-5711152, tai Pyhän Henrikin katedraaliseurakuntaan. ***Tapahtumassa käytetään suomea, ruotsia ja englantia.***

Järjestäjät: Helsingin hiippakunta/ Studium Catholicum

Helsingin seurakuntien ja Katolisen tiedotuskeskuksen järjestämä

JOHDANTOKURSSI KATOLISEEN USKOON 2012-2013

Johdantokurssin luennot pidetään Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa osoitteessa Pyhän Henrikin aukio 1 (Tehtaankadun ja Puistokadun kulmassa) maanantai-iltaisin klo 18.30 alkaen. Kurssin materiaalina käytetään pääasiassa Katolisen kirkon katekismusta.

Johdantokurssin ohjelma 2012-2013

Kristillisen salaisuuden vietto

12.11.2012	Vahvistuksen sakramentti (isä Rafal Czernia)
26.11.2012	Eukaristia (mons. Marino Trevisini)
10.12.2012	Rippi ja sairaiden voitelu (joku papeista)
7.1.2013	Avioliitto (mons. Marino Trevisini)
21.1.2013	Pappeus (isä Manuel Prado)

Elämä Kristuksessa

4.2.2013	Käskyt I (isä Marco Pasinato)
18.2.2013	Käskyt II (mons. Marino Trevisini)

Rukous kristillisessä elämässä

4.3.2013	Kirkkovuosi ja hetkipalvelus (isä Dung Dang)
18.3.2013	Rukouksista ja hartauksista (Marjatta Jaanu-Schröder)
8.4.2013	Neitsyt Maria ja pyhät (Javier Salazar)
22.4.2013	Eläminen kirkon yhteydessä (Marko Tervaportti)

Lopuksi

6.5.2013	Harjoitus
7.-17.5.	Rippi (järjestetään jonkun papin kanssa)

Kirkkoonotto

Lauantaina 18.5.2013 klo 18.00

Sunnuntait ja juhlapyhät

11.11. KIRKKOVUODEN 32. SUNNUNTAI (IV)
1L 1. Kun. 17:10-16
Ps. 146:6c-7, 8-9a, 9bc-10. - 1
2L Hepr. 9:24-28
Ev. Mark. 12:38-44 tai Mark. 12:41-44

Pyhän isän päivä. Kolehti pyhän istuimen hyväksi.

18.11. KIRKKOVUODEN 33. SUNNUNTAI (I)
1L Dan. 12:1-3
Ps. 16:5, 8, 9-10, 11. - 1
2L Hepr. 10:11-14, 18
Ev. Mark. 13:24-32

25.11. sunnuntai, KRISTUS, KAIKKEUDEN KUNINGAS, juhlapyhä (II)
1L Dan. 7:13-14
Ps. 93:1ab, 1c-2, 5. - 1a
2L Ilm. 1:5-8
Ev. Joh. 18:33b-37

2.12. ADVENTIN 1. SUNNUNTAI (I)
1L Jer. 33:14-16
Ps. 25:4-5ab, 8-9, 10+14. - 1b
2L 1. Tess. 3:12-4:2
Ev. Luuk. 21:25-28, 34-36

8.12. lauantai, AUTUAAN NEITSYT MARIAN PERISYNNITÖN SIKIÄMINEN, juhlapyhä
1L 1. Moos. 3:9-15, 20
Ps. 98:1, 2-3ab, 3cd-4. - 1a
2L Ef. 1:3-6, 11-12
Ev. Luuk. 1:26-38

9.12. ADVENTIN 2. SUNNUNTAI (II)
1L Bar. 5:1-9
Ps. 126: 1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6. – 3
2L Fil.1:4-6, 8-11
Ev. Luuk. 3:1-6

16.12. ADVENTIN 3. SUNNUNTAI – gaudete (III)
1L Sef. 3:14-17
Ps. Jes. 12: 2-3, 4bdc, 5-6. – 6
2L Fil. 4:4-7
Ev. Luuk. 3:10-18

23.12. ADVENTIN 4. SUNNUNTAI (IV)
1L Miika 5:1-4a
Ps. 80: 2ac+3b, 15-16, 18-19. – 4
2L Hepr. 10:5-10
Ev. Luuk. 1:39-45

Paavi: oikeus on pysyä kotimaassa

Paavi Benedictus XVI:n viesti vuoden 2013 Maailman siirtolaisten ja pakolaisten päivää varten on julkaistu. Tekstissä paavi kiinnittää huomiota muun muassa siihen, että perusoikeuksiin ei pidä kuulua vain ihmisten oikeus asettua asumaan sinne, missä he uskovat parhaiten voivansa toteuttaa kykyjänsä, toiveitansa ja suunnitelmiansa, vaan myös pysyä aloillaan.

"Nykyisessä yhteiskunnallisessa ja poliittisessa tilanteessa … maastamuutto-oikeuttakin ennen tulee tarve vahvistaa oikeus olla muuttamatta eli pysyä omassa kotimaassaan", paavi toteaa viestissään.

Katolinen kirkko viettää Maailman siirtolaisten ja pakolaisten päivää vuosittain 20. tammikuuta.

Paavin viestit tätä ja vastaavia päiviä varten julkaistaan usein jo kuukausia ennen varsinaista tapahtumapäivää. Paavin viesti kokonaisuudessaan on luettavissa Vatikaanin verkkosivuilta.

KATT/VIS

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Kaunis vertauskuva kirkosta on laiva. Kirkko on matkalla kohti ikuista satamaa. Laivassa on tilaa monenlaisille ihmisille mistä kansasta, kulttuurista tai koulutuksesta tahansa. Jumala odottaa kaivaten laivansa saapumista. Matka on ilmainen. Ainoana edellytyksenä laivaan pääsemiselle on kaipaus nähdä Jumala kasvoista kasvoihin ja valmius rakastaa häntä yli kaiken ja lähimmäisiään niin kuin itseään. Laivassa jokaisella matkustajalla on oma tehtävänsä. Jokainen löytää tehtävän, joka hänelle sopii ja joka ei ole kenellekään ylivoimainen. Pikemminkin jokainen saa tehtävänsä mukaisen valmennuksen.

Kirkkolaivan miehistönä ovat paavi, piispat, papit, diakonit ja muut kirkon palvelijat kuten sääntökuntalaisveljet ja -sisaret sekä joukko päteviä maallikkoja. Jokainen huolehtii omalla tavallaan laivan etenemisestä, oikeasta kurssista ja matkustajien turvallisuudesta ja kunnosta, myös heidän yhteishengestään ja yhteistyöstään. Turistiluokka puuttuu kokonaan laivalta.

Kuitenkin uudet matkustajat ovat aina tervetulleita. On paljon ihmisiä, jotka syystä tai toisesta eivät pärjää tässä ajassa. He ovat ikään kuin vaarassa hukkua meren aaltoihin. Laivalta lähtee paljon pelastusveneitä, jotka etsivät heitä ja tuovat heidät kirkkolaivaan turvaan.

Valitettavasti käytännössä laivan matka ei aina suju vaikeuksitta. Meri ei ole aina tyyni kuten ei Gennesaretin järvikään aikoinaan. Apostolit olivat peloissaan, mutta Jeesus nukkui rauhassa.

He rukoilivat kovasti. Lopuksi he herättivät Mestarinsa hänen ansaitsemastaan unesta. Silloin Vapahtaja käski myrskyn hiljentyä ja opetuslapset rauhoittuivat. Tähän kertomukseen sisältyvä opetus on vastaus kysymykseen, miksi marraskuussa meitä kehotetaan rukoilemaan erityisesti rohkeutta piispoille, papeille, diakoneille ja muille kirkon palvelijoille. Heillä on vastuullinen tehtävä opastaa kirkon kansaa uskon tiellä. Tarvitaan rohkeutta hoitaa sitä oikein muistuttamalla maailmaa Jumalan olemassaolosta ja hänen antamistaan elämänohjeista. Kuinka he voisivat rohkaista meitä, jos heiltä itseltään puuttuisi rohkeutta julistaa kaikkea, mitä Jumalalla on sanottavana meille, ja osoittaa meille mihin suuntaan kirkon on mentävä. On rukoiltava heidän puolestaan, että he astuisivat esiin sopivaan ja sopimattomaan aikaan kärsivällisyyttä osoittaen ja lempeydellä rohkaisten, niin kuin apostoli Paavali opetti Timoteusta (2. Tim. 4:2).

Alkaneen Uskon vuoden logo kuvaa hyvin sitä, miten Kristus ohjaa kirkkolaivaa taivaan kotisatamaan. Ylösnoussut ja taivaassa kirkastettu Herra on meidän kanssamme, ja hän valvoo ja hoitaa kirkkoaan niin kuin omaa ruumistaan. Hän on myös meidän matkamme tärkein ravinto. Hän rohkaisee meitä huolehtimaan toisistamme ja iloitsemaan yhteisestä matkasta kohti elämän määränpäätä, sitä hetkeä, jolloin saamme nähdä Jumalaa kasvoista kasvoihin. Kristuksen nimen näemme mainittuna Uskon vuoden logon kirjaimissa IHS, joka on lyhennys latinan kielestä - sanoista Iesus Hominum Salvator. Se merkitsee suomeksi: Jeesus on ihmisten Pelastaja. Hänet on kuvattu suurena hostiana, koska pyhässä ehtoollisessa hän on laivan ohjaamossa mukana ikään kuin meidän pilottinamme. Hän tarkistaa Pyhällä Hengellä kirkkonsa suuntaa. Hän jopa ravitsee meitä kaikkia. Hän vie meitä Isänsä luokse ja tekee meistä ruumiinsa pyhiä jäseniä, morsiamensa, joka on vailla ryppyjä tai virheitä (Ef. 5:25-27).

Rukoilkaamme…

Marraskuu
• Että piispat, papit ja kaikki evankeliumin palvelijat todistaisivat rohkeasti uskollisuudestaan ristiinnaulittua ja ylösnoussutta Kristusta kohtaan.
• Että kirkko maallisen pyhiinvaelluksensa aikana loistaisi valona kansoille.

Joulukuu
• Että kristilliset seurakunnat kaikkialla maailmassa ottaisivat maahanmuuttajat vastaan suopeasti ja osoittaen aulista rakkautta.
• Että Kristus ilmoittaisi itsensä koko ihmiskunnalle siinä valossa, joka loistaa Betlehemistä ja heijastuu kirkon kasvoista.

November
• Att biskopar, präster och alla Evangeliets tjänare med mod vittnar om sin trohet till den korsfäste och uppståndne Kristus.
• Att Kyrkan, under sin pilgrimsvandring på jorden, låter sitt ljus lysa för alla länder.

December
• Att alla de som bryter upp ifrån sina hem blir mottagna med generositet och verklig kärlek i hela världen speciellt av kristna församlingar.
• Att Kristus, i ljuset från Betlehem, speglat i Kyrkan, uppenbarar sig för hela mänskligheten.

isä Frans Voss SCJ

Kirkko

Piispan haastettelu: ”Pappien ja maallikoiden suhde meidän kirkossamme”

Piispa Teemu vastaa isä Antoine Lévyn OP tulevaan foorumiin liittyviin kysymyksiin

Katolinen kirkko on tänä päivänä hyvin elävä ja kasvava Suomessa. Siksi me etsimme uusia ja yhä parempia tapoja vahvistaa sitä sisäisesti. Haluamme myös pyrkiä löytämään sopivan suhtautumistavan suomalaiseen yhteiskuntaan. Foorumin ideana onkin, että epämuodollinen keskustelu kirkon eri jäsenten kesken voisi auttaa tässä prosessissa. Tähän keskusteluun kutsutaan osallistumaan sekä virallisesti kirkon toiminnasta vastuussa olevia, että tavallisia kirkon jäseniä.

Viime vuonna käsittelimme suomalaissyntyisten katolilaisten ja muualta tänne muuttaneiden kirkon jäsenten välistä suhdetta. Vaikka keskustelu oli hyvin mielenkiintoinen, sen myötä tuli ilmi, että keskustelun aihe kytkeytyi toiseen, hyvin erilaiseen kysymykseen, erityisesti pappien ja maallikoiden väliseen suhteeseen. Sen vuoksi foorumin järjestäjät haluavat uuden foorumin keskittyvän nyt tähän nimenomaiseen aiheeseen.

Isä Antoine: Ekumeenisissa yhteyksissä nousee aina esille se seikka, että katolisten pappien on elettävä selibaatissa, kun taas luterilaiset papit tai ortodoksisen kirkon seurakuntapapit saavat mennä naimisiin. Tähän on tietysti lisättävä vielä se, että katolinen pappi on välttämättä mies, toisin kuin luterilaiset papit. Useissa eurooppalaisissa maissa on vuosisatoja, ellei tuhansia, kehitetty keinoja sopeutua tähän monitahoiseen hahmoon, jota kutsutaan katoliseksi papiksi. Onko siinä mielestäsi suuri ongelma, että suomalaisilla on niin vähän kokemusta katolisista papeista sitten reformaation?

Piispa Teemu: Jos meillä itsellämme on vahva identiteetti, meidän ei tarvitse välittää siitä, mitä muut sanovat näistä kysymyksistä. Tässä voitaisiin ajatella kaikkia naimattomia yhteiskunnassamme. Miksi avioliiton pitäisi olla normi kaikille? Pitäisikö kaikkien pyrkiä siihen? Ovatko kaikki muut paitsi naimisissa olevat poikkeavia ja epäonnistuneita ihmisiä? Nähdäkseni tämä asia johtuu varsinkin Pohjoismaissa siitä, että Luther itse meni naimisiin. Avioliitosta tuli ikään kuin normi. Katolisessa maailmassa mielestäni kunnioitetaan kaikkia ihmisiä, olivatpa he naimisissa tai eivät. Täällä me joudumme puolustamaan naimattomuutta erikseen. Ihmiset voivat kuitenkin ymmärtää, että pappi on vapaampi palvelemaan seurakuntaa, jos hänellä ei ole perhettä, kuin Jeesus, jolla oli välitön suhde ihmisiin.

Esimerkkinä voin kertoa vanhasta rouvasta, joka kutsui minut syömään ja rupesi aterian aikana selittämään minulle, kuinka papin naimattomuus on hänestä väärin. Vastasin, että jos olisin naimisissa, en voisi olla sinun luonasi juuri nyt. Kuitenkaan kirkko ei ole koskaan sanonut, että selibaatti perustuisi jumalalliseen säädökseen, vaikka sitä aina puolustetaan käytännöllisenä ja hengellisenä arvona.

Naispappeudesta sanoisin, että on vain harvoja katolisia naisia, jotka nähtävästi haluavat papiksi.

Siitä, että vain miehet voidaan vihkiä virkaan, on olemassa laaja konsensus. Se johtuu katolisesta traditiosta. Miehillä ja naisilla on erilaiset kutsumukset. Nainen ei ole arvoltaan vähäisempi sen takia, että hän ei voi tulla papiksi. Kirkon kaikkein kunnioitettavin jäsen on nainen, Neitsyt Maria.

Me kunnioitamme niitä naisia, jotka ovat saaneet pappisviran muissa kirkokunnissa. On myös huomattava, että luterilaisissa kirkoissakaan ei vallitse yksimielisyyttä naispappeudesta.

Isä Antoine: Itse kirkkomme sisälläkin ymmärrys pappien asemasta ja roolista on muuttunut merkittävästi lähihistorian aikana. Tämä johtuu modernin yhteiskunnan kehityksestä, sekä siitä miten kirkko on tähän kehitykseen vastannut, niin kuin Vatikaanin II kirkolliskokous todistaa. Sen vuoksi myös katolisena pappina toimiminen on niin paljon monipuolisempaa kuin ennen konsiilia.

Tämä monipuolisuus voidaan nähdä hengellisenä rikkautena, mutta eikö se voi myös aiheuttaa tietynlaista hämmennystä suomalaisille? Millä tavalla tämän hämmennyksen voisi välttää?

Piispa Teemu: Vatikaanin II kirkolliskouksessa painotettiin erityisesti piispojen ja maallikoiden asemaa. Papit ainakin jossakin määrin jäivät väliin. Ennen kirkolliskokousta pappien asema oli ollut hyvin korkea ja itsestään selvä. Konsiilin jälkeen alettiin todella etsiä uudelleen sitä, mitä pappeus voisi olla ja mikä papin rooli on kirkossa ja seurakunnissa. Tästä aiheesta on kirjoitettu paljon, paavit mukaan lukien. Silti tuntuu siltä, että papit ovat jääneet piispojen ja maallikoiden väliin ja molemmilta puolilta tulee paineita heitä kohtaan. Siitä huolimatta suurimmalla osalla papeista on vahva ja selkeä identiteetti.

Millä tavalla maallikot sitten kokevat papit, on eri kysymys, joka pitäisi asettaa heille. Meillä on täällä kirkossa monenlaisia hengellisiä yhteisöjä ja perheitä. Tärkeintä kirkon jäsenille on se, että papeilla on käytössä hyvin erilaisia henkilökohtaisia tapoja lähestyä heitä. Se seikka, että monissa paikoissa pappien määrä on rajoitettu, ehkä vain yksi pappi seurakunnassa, on suurempi ongelma kuin se, että toisilla paikkakunnilla on hyvin erilaisia pappeja.

Isä Antoine: Voisi helposti kuvitella, että monet asiat johtuvat puhtaasti kulttuurien erilaisuudesta. Suomessa suuri osa katolisista papeista tulee monista eri kansallisista ja etnisistä taustoista. Nämä papit ovat tottuneet sellaisiin pastoraalisiin toimintatapoihin, päätöksenteon malleihin ja tyyliin kommunikoida ihmisten kanssa, mitkä vastaavat heidän omia kulttuurisia ja hengellisiä lähtökohtiaan. Syntyperäiset suomalaiset katolilaiset, jotka haluavat auttaa ja osallistua kirkon elämään, voivat tulla lannistetuiksi ja menettää kiinnostuksensa, kun joutuvat kohtaamaan näitä eroavaisuuksia. Minkälaisia sopeutumiskeinoja vaadittaisiin näissä tilanteissa? Millä tavalla voisimme etsiä ja myös löytää näitä keinoja?

Piispa Teemu: Etnisiä ryhmiä on kirkossa todella paljon. Kaikki toimii hyvin, kun meillä esimerkiksi on vietnamilainen pappi vietnamilaisten katolilaisten kanssa. Mutta aina ei ole mahdollista olla vain oman etnisen ryhmän kanssa, ja siksi yhteentörmäyksiä sattuu. Se, että on erilaisia tapoja suhtautua pappeihin, voi aiheuttaa juuri näitä törmäyksiä. Suomessa on perinteisesti kunnioitettu kirkkoherroja, mutta tämä asenne on vähitellen ollut muutoksen alaisena. Kritiikkiä pappeja kohtaan osoitetaan nykyään helposti, koska ihmisen persoonaa pidetään ratkaisevasti tärkeämpänä kuin itse virkaa, jotenkin siihen tapaan, että viralla ei ole niinkään merkitystä, sitä enemmän sillä, onko pappi hyvä ja taitava työssään.

Katolisissa maissa ajatellaan, että pappien vihkimisen myötä heihin tulee tietty pyhyys, ja sen läsnäoloa edellytetään papissa kaikissa ihmissuhteissa. Tätä asemaa voi tietysti myös käyttää väärin. Toisaalta voi syntyä väärinkäsityksiä, ja nähdäkseni suomalaisilta usein puuttuvat oikeat kriteerit heidän arvostellessaan pappeja. Voimme kuitenkin pohtia, johtuvatko nämä konfliktit siitä, että seurakuntalaisilla ei ole mahdollisuutta ottaa osaa päätöksentekoon tai saada riittävästi informaatiota seurakunnan asioista. Monet ongelmat johtuvat keskustelun ja dialogin puutteesta.

Isä Antoine: Maallikoilla on toisinaan sellainen asenne, joka on ikään kuin vastakohta pappien tavalle ”pakkosyöttää” vieraita malleja heille. Tällainen maallikoiden asenne ilmenee taipumuksena muuttaa universaalisti kirkossa hyväksyttyjä toiminnan ja käyttäytymisen tapoja toisenlaisiksi suomalaisen kulttuurin poikkeavuuden nimissä. ”Täällä me teemme asiat tällä tavalla eikä (hänen) tuolla tavalla(an)”. Papit tuntevat joskus tulleensa epäoikeudenmukaisesti tuomituiksi, tai niin kuin heitä kohdeltaisiin enemmän mielettöminä kuin ansiottomina palvelijoina. On usein vaikeaa löytää tasapaino epäsopivan kulttuurisen holhoamisen ja universaalisti sopivaksi muotoutuneen toimintamallin välillä. Mitkä olisivat niitä konkreettisia askeleita kohti yhteistä ymmärrystä siitä, mikä on sopivaa ja mikä ei ole sopivaa seurakunnallisella tasolla?

Piispa Teemu: Kulttuurien yhteentörmäyksiä ei voi välttää. Tietysti voisimme ottaa käteen kirkkolain ja toimia yksinkertaisesti sen mukaisesti, mutta se ei ole ratkaisu. Pappien tehtäviin

Kirkko

kuuluu, että he selittävät seurakuntalaisille, miksi he toimivat sillä tavalla kuin toimivat. Muistan don Camillon tarinan, jossa piispa lähettää don Camillon pois seurakunnastaan rangaistakseen häntä. Don Camillon sijalle tulee uusi ja ujo, pieni pappi, joka päättää keneltäkään kysymättä siirtää kirkossa erään patsaan toiseen paikkaan. Seuraavana päivänä hän kohtaa vihaisten seurakuntalaisten julkisen protestin. Kaikkien toimien pitäisi olla ymmärrettäviä. Kun konflikti tapahtuu, on aina mahdollista valittaa piispalle, mutta aina ei tietenkään kaikkeen voi löytää ratkaisua.

Isä Antoine: Suuri osa Suomen katolisista maallikoista ei ole suomalaisia, kaukana siitä. Puolet heistä on ulkomaalaisia. Näin he edustavat erilaisia kulttuureja ja myös kirkollisia kulttuureja. Millä tavoin papit voisivat kehittää sellaista kirkollista elämää, jossa sekä ulkomaalaiset että suomalaiset voisivat muodostaa rakastavan yhteisön Kristuksen evankeliumin mukaan?

Piispa Teemu: Ei ehkä ole mahdollista, eikä edes ajankohtaistakaan tehdä suuria muutoksia.

Kirkossamme on paljon ryhmiä, jotka haluavat säilyttää oman identiteettinsä, emmekä voi pakottaa heitä sekoittumaan muiden ryhmien kanssa. Pienissä seurakunnissa on vain pakko yhdistää voimat, kun katolilaisia on niin vähän. Kuitenkin mitä syvemmällä seurakuntalaisten juuret ovat kirkon elämässä, sen avoimemmin heidän tulee ottaa vastaan uudet jäsenet ja hyväksyä toisensa sellaisina kuin he ovat. Tämä koskee myös pappeja ja sisaria. Jeesus on meille hyvä esimerkki: Hän ei kulkenut kenenkään ohitse.

Foorumi pidetään lauantaina joulukuun 15. päivänä klo 10 – 16 Englantilaisella koululla (Messu Pyhän Marian kirkossa klo 9.30).

Piispa Teemu Sippo SCJ valittiin toiselle kaudelle Suomen Ekumeenisen Neuvoston puheenjohtajana

Suomen Ekumeeninen Neuvosto on syyskokouksessaan Tampereella 11.10.2012 yksimielisesti valinnut Helsingin katolisen piispan Teemu Sipon SCJ jatkamaan SEN:n hallituksen puheenjohtajana myös seuraavan kolmivuotiskauden 1.1.2013 alkaen. SEN:n varapuheenjohtajina jatkavat piispa Matti Repo, TM Outi Vasko ja VTT Markus Österlund. Kokouksessa valittiin myös heidän varajäsenensä sekä hallituksen muut jäsenet varajäsenineen.

Syyskokous valitsi myös piispa Teemu Sipon henkilökohtaiseksi varajäseneksi SEN:n hallitukseen 1.1.2013 alkavalle kaudelle yleisvikaari Raimo Goyarrolan. Kaudella 2009-2012 piispa Sipon henkilökohtaisena varajäsenenä SEN:n hallituksessa on toiminut isä Wieslaw Swiech SCJ.

Kokouksen avauspuheessaan piispa Teemu Sippo viittasi siihen, että Suomen Ekumeenisen Neuvoston syyskokouksen alkamispäivä 11.10. on sama kuin Vatikaanin II kirkolliskokouksen avajaispäivämäärä 50 vuotta sitten. Vatikaanin II kirkolliskokous ei ollut merkittävä ainoastaan katoliselle kirkolle, vaan sen vaikutus ulottui moniin kirkkoihin ja yhteisöihin ja niiden ulkopuolellekin. Piispa Sippo nosti esiin autuaan paavi Johannes XXIII:n puheen kirkolliskokouksen avajaisissa, koska sen sanat ovat suurelta osin vieläkin ajankohtaisia, ja erityisesti sen ekumeeniset linjaukset ovat mielenkiintoisia.

Lisätietoa syyskokouksesta löytyy Suomen Ekumeenisen Neuvoston kotisivulta www.ekumenia.fi.

KATT

Piispan ohjelma

17.-24.11.	Jerusalemin Pyhän Haudan ritarikunnan pyhiinvaellus Fatimaan
2.12.	Vaasan kappelin siunaaminen.
8.12.	Hiippakunnan vihkiminen Neitsyt Marialle Pyhän Marian kirkossa.
15.12.	Foorumi ”Papit ja maallikot” Englantilaisessa koulussa Helsingissä.
16.12.	Ruotsink. vahvistuksen sakramentti Pyhän Henrikin katedraalissa.

Piispan puhe SEN:ssä

50 vuotta Vatikaanin II kirkolliskokouksen avajaisista: Piispa Teemu Sipon avauspuhe Suomen Ekumeenisen Neuvoston syyskokouksessa 11.10.2012

Lieneekö sattuma, että tämänpäiväisen Suomen Ekumeenisen Neuvoston yleiskokouksen aloituspäivämäärä 11.10 on sama kuin Vatikaanin II kirkolliskokouksen avajaispäivämäärä tasan 50 vuotta sitten. Paavi Benedictus XVI on tahtonut muistuttaa tästä päivämäärästä julistamalla katoliseen kirkkoon vietettäväksi uskon vuotta, jonka aikana syvennytään katekismukseen, uskontunnustukseen ja konsiilin teksteihin. Paavi tahtoo elävöittää uskoa kirkossa, varsinkin siellä missä maallistuminen on edennyt pitkälle.

Siksi näinä päivinä kokoontuu Roomassa piispojen synodi, joka käsittelee juuri tätä aihepiiriä.

Vatikaanin II kirkolliskokous ei ollut merkittävä ainoastaan katoliselle kirkolle. Konsiili säteili paljon kauemmaksi ja ulotti vaikutuksensa välittömästi tai välillisesti moniin kirkkoihin ja yhteisöihin ja niiden ulkopuolellekin. Yhä vieläkin kirkolliskokouksen antamat suuntaviivat odottavat lopullista toteutumistaan. Tuolloinen paavi, sittemmin autuaaksi julistettu Johannes XXIII piti tasan 50 vuotta sitten Vatikaanin Pietarin kirkkoon kokoontuneille konsiilin isille, piispoille ja muille konsiiliin osallistujille kirkolliskokouksen avajaispuheen. Se tuntuu suurelta osin vieläkin ajankohtaiselta ja tuoreelta. Meidän neuvostomme kannalta ovat tietenkin erityisesti sen ekumeeniset linjaukset mielenkiintoisia.

Paavi Johannes painottaa ensin, miten tärkeää on ollut kirkolle torjua erheet ja pysyä oikeassa opissa. Tästä on todisteena historiasta monien konsiilien päätökset. Mutta paavi sanoo myös sananmukaisesti: ”Nykyisten tarpeiden mukaan on sopivampaa selittää pikemminkin omaa opetusta kuin tuomita muita. Kirkko tahtoo rakastettavan, hyvän ja kärsivällisen äidin tavoin kohdella siitä erkaantuneita lapsia armahtavaisesti ja hyväntahtoisesti. Kirkon tehtävänä on levittää lapsiensa kautta kristillisen rakkauden täyteyttä, joka parhaiten poistaa kaiken ristiriidan ja saa aikaan oikeudenmukaisen rauhan ja kaikkien veljellisen yhteyden...”

Edelleen: ”Katolinen kirkko pitää velvollisuutenaan tehdä kaikkensa, jotta toteutuisi se ykseyden suuri salaisuus, jota Jeesus Kristus päivää ennen uhrikuolemaansa taivaalliselta Isältään rukouksessa palavasti anoi”.

Paavi näkee puheessaan ykseyspyrkimyksen kolminaisen tehtävän: ensinnä pyrkiä kirkon sisällä ykseyteen, toiseksi pyrkiä ykseyteen niiden kristittyjen kanssa, jotka eivät ole yhteydessä katoliseen kirkkoon ja lopuksi ykseyteen niidenkin kanssa, jotka eivät ole kristittyjä. Näin ykseyspyrkimys koskee koko ihmiskuntaa.

Paavi sanoo: ”Vatikaanin II ekumeenisen konsiilin tarkoitus on se, että ihmiset ottavat halukkaasti vastaan pelastuksen sanoman ja että he valmistavat jalujittavat tietäihmiskunnan sille ykseydelle, joka muodostaa perustan maalliselle samankaltaisuudelle sen taivaallisen kaupungin kanssa, jossa - Augustinuksen sanoin - ’hallitsee rakkauden laki, mutta jonka olemassaolo on ikuinen.’”

Paavin sana puheensa lopuksi kertoo jotakin niistä odotuksista, joita konsiiliin asetettiin ja avajaisten historiallisesta hetkestä ja katselmuksen johdatuksesta. Paavi sanoo suorastaan runollisesti: ”Alkavan konsiilin myötä kirkossa nousee loistava valo. Vielä se on kuin aamunkajastus. Kuitenkin jo nyt nousevan auringon säteet koskettavat sydäntämme. Kaikki hengittää täällä pyhyyttä, kaikki herättää riemua.”

Päätökseksi paavi rukoilee: ”Kaikkivaltias Jumala, sinuun me asetamme kaiken luottamuksemme, emmekä omiin voimiimme. Katso armoisasti näiden kirkkosi paimenten puoleen. Sinun armosi valo auttakoon meitä tehdessämme päätöksiä ja säätäessämme asetuksia. Kuule rukouksemme, kun yhteisessä uskossa kohotamme pyyntömme yhteen ääneen, kuin yhdestä sydämestä sinun puoleesi.”

Uskon, että nyt 50 vuotta konsiilin alkamisen jälkeen voimme todeta, että se on ollut monella tapaa siunauksellinen ja näin on varmasti myös tulevaisuudessa.

+ Teemu Sippo SCJ

Maailmalta

Benedictus XVI ja jatkuvuuden hermeneutiikka

Yksi paavi Benedictus XVI:n kuuluisimmista puheenvuoroista on puhe Rooman kuurialle 22. joulukuuta 2005, hänen ensimmäisenä vuotenaan paavina. Tämän puheen keskeinen osa käsitteli Vatikaanin II kirkolliskokouksen oikeaa tulkintaa, ja iskevät sanat ”jatkuvuuden hermeneutiikka” jäivät tämän yhden ainoan puheen ansiosta katoliseen tietoisuuteen. Uskon vuoden kunniaksi käyn läpi joitakin paavin ajatuksia Vatikaanin II kirkolliskokouksesta.

Paavi nosti esiin kysymyksen Vatikaanin II kirkolliskokouksen lopputuloksesta. Mikä kirkolliskokouksen vastaanottamisessa on ollut hyvää ja mikä riittämätöntä tai väärää? Mitä vielä on tehtävä? Paavi totesi: ”Kukaan ei voi kieltää, että laajoilla alueilla kirkossa kirkolliskokouksen täytäntöön paneminen on ollut melko vaikeaa, vaikka ei haluaisikaan käyttää näistä vuosista sitä kuvausta, jota suuri kirkonopettaja pyhä Basileios käytti Nikean kirkolliskokouksesta: hän vertasi tilannetta meritaisteluun myrskyn pimeydessä....” Vaikka näin dramaattista kuvausta ei käyttäisikään, silti on kysyttävä, miksi kirkolliskokouksen täytäntöön paneminen on ollut niin vaikeaa niin suurissa osissa kirkkoa?

Kaikki riippuu paavin mukaan oikeasta hermeneutiikasta, oikeasta avaimesta kirkolliskokouksen tulkintaan ja soveltamiseen. Ongelmat kirkolliskokouksen täytäntöön panemisessa nousivat paavin mukaan siitä, että kaksi vastakkaista hermeneutiikkaa oli toistensa kanssa ristiriidassa. Toinen niistä aiheutti sekaannusta, toinen on kaikessa hiljaisuudessa mutta vähitellen yhä näkyvämmin kantanut hedelmää.

Yhtäällä on tulkinta, jota paavi Benedictus XVI kutsuu ”epäjatkuvuuden ja katkeamisen hermeneutiikaksi”.

Sitä suosivat tiedotusvälineet ja myös osa modernista teologiasta. Toisaalla on ”uudistuksen hermeneutiikka”, joka tarkoittaa Herran antaman yhden ainoan kirkon uudistumista jatkuvuudessa. Kirkko on subjekti, joka kasvaa ja kehittyy ajassa, mutta pysyy kuitenkin aina samana kirkkona. Se on yksi ainoa vaeltavan Jumalan kansan subjekti.

Epäjatkuvuuden hermeneutiikassa on vaarana päätyä prekonsiliaarisen ja postkonsiliaarisen kirkon välirikkoon. Tämän hermeneutiikan mukaan kirkolliskokouksen tekstit eivät vielä ilmaise kirkolliskokouksen todellista henkeä. Ne ovat kompromissien tulosta, ja yksimielisyyden saavuttamiseksi teksteissä oli välttämätöntä vahvistaa myös asioita, jotka eivät enää päde. Todellinen kirkolliskokouksen henki ei löydy näistä kompromisseista, vaan tekstien sisältämistä innovaatioista, sysäyksistä kohti uutta. Niiden pohjalta on mahdollista mennä vielä eteenpäin. Juuri siksi, että tekstit eivät täysin edusta todellista Vatikaani II:n henkeä, on mentävä tekstien tuolle puolen ja tehtävä tilaa uutuudelle, joka ilmaisee Vatikaani II:n syvimmän päämäärän. Lyhyesti sanottuna: ei pidä seurata kirkolliskokouksen tekstejä vaan kirkolliskokouksen henkeä.

Avoimeksi jää se, mitä ”kirkolliskokouksen henki” itse asiassa tarkoittaa, ja näin annetaan tilaa kaikenlaisille päähänpistoille. Tässä kuitenkin pohjimmiltaan ymmärretään väärin kirkolliskokouksen luonne. Sen ajatellaan olevan kokous, joka poistaa vanhan perustuslain ja luo tilalle uuden. Mutta perustuslakia säätävän kokouksen edellytys on, että joku on antanut sille valtuutuksen, ja että valtuuttaja vahvistaa kokouksen. ”Kirkolliskokouksen isillä ei ollut tällaista valtuutusta, kukaan ei ollut antanut heille sellaista eikä edes olisi voinut antaa. Kirkon olennainen perustus tulee Herralta ja annettiin meille siksi, että saavuttaisimme iankaikkisen elämän ja tarkastelisimme ajallista elämää ja aikaa itseään iankaikkisuuden näkökulmasta.”

Uudistuksen hermeneutiikasta puhui ensi kertaa paavi Johannes XXIII Vatikaanin II kirkolliskokouksen avauspuheessa 11. lokakuuta 1962 ja myöhemmin paavi Paavali VI saman kirkolliskokouksen päätöspuheessa 7. joulukuuta 1965. Paavi Benedictus XVI lainaa Johannes XXIII:n kuuluisia sanoja, jotka selvästi ilmaisevat tätä hermeneutiikkaa: kirkolliskokous tahtoo välittää opetuksen puhtaana ja kokonaan, vähentämättä tai vääristämättä mitään. Johannes XXIII jatkoi: ”Velvollisuutemme ei ole ainoastaan varjella tätä kallisarvoista aarretta, ikään kuin tehtävämme liittyisi vain muinaisuuteen, vaan myös omistautua vilpittömällä tahdolla ja pelkäämättä siihen työhön, jota aikamme meiltä vaatii... On välttämätöntä, että tämä varma ja muuttumaton opetus, jota on uskollisesti noudatettava, on syvennettävä ja esitettävä aikamme vaatimalla tavalla. Yksi asia on uskon talletus eli kunnianarvoisan opetuksemme sisältämät totuudet, toinen asia kuinka nämä totuudet ilmaistaan, kunhan sama merkitys ja sisältö säilytetään.”

Totuuden ilmaiseminen uudella tavalla edellyttää totuuden uudelleen ajattelemista ja perusteellista ymmärtämistä. Uskon mietiskeleminen vaatii myös uskon todeksi elämistä. Tältä kannalta paavi Johannes XXIII:n esittämä ohjelma oli äärimmäisen haastava, koska uskollisuuden ja dynaamisuuden yhdistelmä on aina haasteellinen. Kuitenkin paavi Benedictus XVI:n mukaan siellä, missä tällainen tulkinta ohjasi kirkolliskokouksen täytäntöön panemista, kirkossa syntyi uutta elämää ja uusia hedelmiä. ”Vaikka kirkolliskokouksen hyvä siemen kehittyi hitaasti, se kasvoi, ja niin kasvaa myös syvä kiitollisuutemme kirkolliskokouksen työtä kohtaan.”

Kirkolliskokouksen päätöspuheessaan paavi Paavali VI viittasi yhteen syyhyn, jonka perusteella epäjatkuvuuden hermeneutiikka voi näyttää vakuuttavalta. Uuden ajan suuri kiistakysymys koskee ihmistä. Kirkolliskokouksen oli erityisesti keskityttävä antropologiaan, toisaalta kirkon ja kirkon uskon suhteeseen ja toisaalta ihmisen ja nykymaailman suhteeseen. Kirkon ja uuden ajan välinen suhde, Galileo Galileista Kantin ”puhtaan järjen uskontoon” ja Ranskan vallankumoukseen, oli ollut melko myrskyisä. Pius IX:n aikana ristiriita kirkon uskon ja radikaalin liberalismin ja luonnontieteiden välillä johti siihen, että kirkko tuomitsi uuden ajan hengen. Uusi aikakin kuitenkin kehittyi. Käsitys valtiosta erosi jo Ranskan vallankumouksen aikaisesta radikaalien pyrkimyksien mallista, luonnontieteissä alettiin pohtia myös niiden omien metodien sisältämiä rajoituksia. Vähä vähältä molemmat osapuolet alkoivat olla varovaisen avoimia toisiaan kohtaan. Katolisen kirkon yhteiskunnallisesta opetuksesta tuli, vähitellen kehittyessään, tärkeä malli radikaalin liberalismin ja marxilaisen valtioteorian välillä.

Paavi Benedictus XVI tiivistää, että Vatikaanin II kirkolliskokouksen aikoihin oli kehittynyt kolme suurta kysymystä: kysymys uskon ja modernin tieteen suhteesta, kysymys kirkon ja valtion suhteesta ja kysymys kristinuskon ja muiden uskontojen suhteesta, erityisesti kirkon ja Israelin uskon suhteen uudelleen arvioimisesta. On selvää, että kaikilla näillä alueilla saattoi ilmetä jonkinlaista epäjatkuvuutta, ja tietyssä mielessä ilmenikin. Mutta kun tehtiin ero konkreettisten historiallisten tilanteiden ja niiden vaatimusten välillä, osoittautuu, että periaatteiden jatkuvuutta ei suinkaan hylätty.

Todellinen uudistus koostuu juuri tästä jatkuvuuden ja epäjatkuvuuden yhdistelmästä eri tasoilla. On tunnistettava periaatteet, jotka ilmaisevat pysyvyyttä. Konkreettiset muodot taas riippuvat historiallisesta tilanteesta ja ne voivat muuttua. Perustavat päätökset ovat lujalla perustalla, mutta tapa, jolla niitä sovelletaan uudessa kontekstissa voi muuttua. Jos uskonnonvapaus tulkitaan relativismin oikeuttamiseksi sillä perusteella, että ihminen ei kykene tietämään mitään lopullista totuutta, se viedään väärällä tavalla metafyysiselle tasolle. Silloin uskonnonvapaus ei ole hyväksyttävää. On aivan toinen asia huomata, että uskonnonvapaus on ihmisten rinnakkaiselosta johtuva välttämättömyys ja todella seurausta itse totuudesta, koska totuutta ei voida ulkoisesti pakottaa. Ihmisen on se omaksuttava vain niin, että totuus itse vakuuttaa hänet.

Paavi Benedictus XVI:n mukaan Vatikaanin II kirkolliskokous arvioi uudelleen tai jopa korjasi joitakin historiallisia päätöksiä, kun se määritteli uudelleen kirkon uskon ja tiettyjen modernin ajattelun elementtien suhdetta. Mutta tässä näennäisessä epäjatkuvuudessa se itse asiassa säilytti ja syvensi kirkon tosi luonnetta ja olemusta. Sekä ennen että jälkeen kirkolliskokouksen kirkko oli ja on sama kirkko: yksi, pyhä, katolinen ja apostolinen kirkko. Se ”kulkee pyhiinvaellusmatkaansa maailman vainojen ja Jumalan lohdutuksen keskellä” julistaen Herran kuolemaa siihen asti, kunnes hän tulee (vrt. Lumen Gentium, 8).

Paavi tiivistääkin: ”Nykyään voimme kiitollisina katsoa Vatikaanin II kirkolliskokousta: jos tulkitsemme ja toteutamme sitä oikean hermeneutiikan mukaan, se voi olla ja tulla yhä vaikuttavammaksi kirkon aina välttämättömän uudistumisen kannalta.”

Katri Tenhunen

Maailmalta

Piispainsynodista

Katolisen kirkon piispainsynodi kokoontui lokakuussa Vatikaanissa 25. kertaa. Tällä kertaa kyseessä oli piispainsynodin 13. varsinainen yleiskokous ja sen aiheena oli ”Uusi evankelioiminen kristillisen uskon välittämiseksi”. Varsinaisten yleiskokousten lisäksi piispainsynodi on kokoontunut 12 kertaa muunlaisiin kokouksiin, jotka pääsääntöisesti ovat käsitelleet tietyn maanosan tilannetta, kahdesti kuitenkin yksittäiseen maahan kohdistuvat erityistarpeet: 1980 Alankomaihin ja 1995 Libanoniin.

Kirkolliskokouksen isien toive

Piispainsynodi sai alkunsa Vatikaanin II kirkolliskokouksen loppuvaiheessa, kun paavi Paavali VI halusi vahvistaa paavin ja piispojen välistä yhteydenpitoa. Omasta aloitteestaan antamassa apostolisessa kirjeessa Apostolica sollicitudo, joka julkaistiin 15.9.1965, paavi ilmoitti perustavansa piispojen neuvoston yleismaailmallista kirkkoa varten ja antavansa sille nimeksi piispainsynodi. Paavali VI tiesi näin kuuntelevansa myös monien kirkolliskokouksen isien esittämiä toiveita ja uskoi, että hän tämän uuden instituution avulla voisi saada piispoilta lisää ja entistä tehokkaampaa apua pitäessään huolta koko kirkon asioista. Piispainsynodin oli edustettava koko katolista episkopaattia, oltava luonteeltaan pysyvä mutta toimittava ajoittain koollekutsuttavana kulloinkin sovittavaa aihetta varten. Toimintaa ohjaa pysyvä piispainsynodin sihteeristö Roomassa. Sen nykyinen pääsihteeri on arkkipiispa Nikola Eterović.

Paavi Paavali VI tahtoi, että piispainsynodi voisi olla avuksi tiedon jakamisessa paavin ja piispojen välillä, neuvojen saamisessa ja antamisessa ja yhteisistä toimintatavoista sopimisessa. Lisäksi synodin piti toimia niin, että se helpottaisi yhteisymmärryksen saavuttamista ainakin keskeisissä uskonopillisissa kysymyksissä.

Yleiskokoukset

Ensimmäinen piispainsynodin varsinainen yleiskokous pidettiin jo syys-lokakuussa 1967. Sen teema oli ”Katolisen uskon – sen kokonaisuuden, voiman, kehityksen sekä sen opillisen ja historiallisen johdonmukaisuuden – säilyttäminen ja vahvistaminen”. Jollakin tavalla samat perusasiat ovat käsillä myös nyt Uskon vuoden teemoissa.

Myöhemmät varsinaiset yleiskokoukset ovat keskittyneet kulloisenakin aikana tärkeiksi arvioituihin sekä uskonnollisiin että kirkollis-yhteiskunnallisiin teemoihin. Erityiskokoukset ovat puolestaan käsitelleet joidenkin maiden tai maanosien erityisiä kysymyksiä. Useimpien piispainsynodin kokousten jälkeen paavit ovat kirjoittaneet apostolisen kirjeen synodin johtopäätöksistä. Luettelo piispainsynodin kokouksista, niiden teemoista ja niiden tuloksena syntyneistä asiakirjoista on ohessa.

1. I Ordinary General Assembly - 1967	I varsinainen yleiskokous	Katolisen uskon – sen kokonaisuuden, voiman, kehityksen sekä sen opillisen ja historiallisen johdonmukaisuuden – säilyttäminen ja vahvistaminen	-
2. I Extraordinary General Assembly - 1969	I erityinen yleiskokous	Pyhän istuimen ja piispainkokousten välinen yhteistyö	-
3. II Ordinary General Assembly - 1971	II varsinainen yleiskokous	Vihkimykseen perustuva pappeus ja oikeudenmukaisuus maailmassa	-
4. III Ordinary General Assembly - 1974	III varsinainen yleiskokous	Evankelisointi modernissa maailmassa	Apostolinen kehotuskirje Evangelii nuntiandi (18.12.1975)
5. IV Ordinary General Assembly - 1977	IV varsinainen yleiskokous	Katekeesi meidän aikanamme	Apostolinen kehotuskirje Catechesi tradendae (16.10.1979)
6. Special Assembly for the Netherlands - 1980	Erityiskokous Alankomaita varten	Pastoraalinen tilanne Alankomaissa	-
7. V Ordinary General Assembly - 1980	V varsinainen yleiskokous	Kristillinen perhe	Apostolinen kehotuskirje Familiaris consortio (22.11.1981)
8. VI Ordinary General Assembly - 1983	VI varsinainen yleiskokous	Katumus ja sovitus kirkon työssä	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Reconciliatio et paenitentia (2.12.1984)
9. II Extraordinary General Assembly - 1985	II erityinen yleiskokous	Vatikaanin II kirkolliskokouksen päättymisen 20. vuosijuhla	-
10. VII Ordinary General Assembly - 1987	VII varsinainen yleiskokous	Uskovien maallikkojen kutsumus ja tehtävä kirkossa ja maailmassa	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Christifideles laici (30.12.1988)
11. VIII Ordinary General Assembly - 1990	VIII varsinainen yleiskokous	Pappien koulutus tämän päivän tilanteissa	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Pastores dabo vobis (25.3.1992)
12. I Special Assembly for Europe - 1991	I erityiskokous Eurooppaa varten	Jotta me voisimme todistaa Kristuksesta, joka on vapauttanut meidät	-
13. I Special Assembly for Africa - 1994	I erityiskokous Afrikkaa varten	Kirkko Afrikassa ja sen evankelioimistehtävä lähestyttäessä vuotta 2000: ”Te olette minun todistajani” (Apt. 1:8)	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Ecclesia in Africa (14.9.1995)
14. IX General Ordinary Assembly - 1994	IX varsinainen yleiskokous	Jumalalle vihitty elämä ja sen asema kirkossa ja maailmassa	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Vita consecrata (25.3.1996)
15. Special Assembly for Lebanon - 1995	Erityiskokous Libanonia varten	Kristus on toivomme: Hänen Henkensä uudistamina me todistamme hänen rakkaudestaan solidaarisesti	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje A New Hope for Lebanon (10.5.1997)
16. Special Assembly for America - 1997	Erityiskokous Amerikkaa varten	Kohtaaminen elävän Jeesuksen Kristuksen kanssa: tie kääntymykseen, yhteyteen ja solidaarisuuteen Amerikassa	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Ecclesia in America (22.1.1999)
17. Special Assembly for Asia - 1998	Erityiskokous Aasiaa varten	Pelastajamme Jeesus Kristus ja hänen rakkauden ja palvelun tehtävänsä Aasiassa: ”Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkylläisen elämän” (Joh. 10:10)	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Ecclesia in Asia (6.11.1999)
16. Spec. Assembly for America 1997	Erityiskokous Amerikkaa varten	Kohtaaminen elävän Jeesuksen Kristuksen kanssa: tie kääntymykseen, yhteyteen ja solidaarisuuteen Amerikassa	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Ecclesia in America (22.1.1999)
17. Special Assembly for Asia - 1998	Erityiskokous Aasiaa varten	Pelastajamme Jeesus Kristus ja hänen rakkauden ja palvelun tehtävänsä Aasiassa: ”Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkylläisen elämän” (Joh. 10:10)	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Ecclesia in Asia (6.11.1999)
18. Special Assembly for Oceania - 1998	Erityiskokous Oseaniaa varten	Jeesus Kristus ja Oseanian kansat: Hänen tietään kulkien, hänen totuudestaan kertoen, hän elämäänsä eläen	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Ecclesia in Oceania (22.11.2001)
19. II Special Assembly for Europe - 1999	II Erityiskokous Eurooppaa varten	Jeesus Kristus elää kirkossaan ja on toivon lähde Euroopalle	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Ecclesia in Europa (28.6.2003)
20. X Ordinary General Assembly - 2001	X varsinainen yleiskokous	Piispa, Jeesuksen Kristuksen ilosanoman palvelija maailman toivoa varten	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Pastores gregis (16.10.2003)
21. XI Ordinary General Assembly - 2005	XI varsinainen yleiskokous	Eukaristia: Kirkon elämän ja lähetystehtävän lähde ja huippu	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Sacramentum Caritatis (22.2.2007)
22. XII Ordinary General Assembly - 2008	XII varsinainen yleiskokous	Jumalan sana kirkon elämässä ja lähetystehtävässä	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Verbum Domini (30.9.2010)
23. II Special Assembly for Africa - 2009	II Erityiskokous Afrikkaa varten	Kirkko Afrikassa sovituksen, oikeudenmukaisuuden ja rauhan palveluksessa. ”Te olette maan suola ... Te olette maailman valo” (Matt. 5: 13, 14)	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Africae Munus (11.11.2011)
24. Spec. Assembly for the Mid. East - 2010	Erityiskokous Lähi-itää varten	Katolinen kirkko Lähi-idässä: Yhteys ja todistus. ”Koko uskovien joukolla oli yksi sydän ja yksi sielu” (Apt. 4:32)	Synodinjälkeinen apostolinen kehotuskirje Ecclesia in Medio Oriente (14.9.2012)
25. XIII Ordinary General Assembly - 2012	XIII varsinainen yleiskokous	Uusi evankelioiminen kristillisen uskon välittämiseksi	

Uusin piispainsynodi numeroina

Tänä syksynä, 7.-28. lokakuuta piispainsynodi kokoontui 25. täysistuntoonsa. Täysistunnon teema ”Uusi evankelioiminen kristillisen uskon välittämiseksi” liittyi läheisesti Uskon vuoteen ja siihen, että paavi Benedictus XVI oli jo syksyllä 2010 perustanut Paavillisen uuden evankelioimisen edistämisen neuvoston todeten, että ”kirkolla on aina ja kaikkialla velvollisuus julistaa evankeliumia Jeesuksesta Kristuksesta”.

Synodiin osallistui paavin, piispainsynodin pääsihteeristön ja eri työryhmien puheenjohtajiksi nimettyjen piispojen lisäksi parisataa alueensa piispainkokousta edustavaa piispaa eri puolilta maailmaa, heistä parikymmentä oli Idän kirkkojen edustajia. Afrikasta piispainkokousten edustajia oli yli neljäkymmentä, samoin koko Amerikasta, Aasiasta oli 25, Euroopasta vähän alle 50, Oseaniasta 5. Sääntökuntien edustajia oli 10, Rooman kuurian osastojen edustajia oli 26 ja paavin itse nimittämiä kokousedustajia nelisenkymmentä.

Piispainsynodin työhön osallistui myös yli 40 asiantuntijaa (lähinnä sääntökuntien ja kirkollisten yhteisöjen jäseniä) sekä saman verran tarkkailijoita. Muista kirkoista ja yhteisöistä piispainsynodia kunnioittivat vierailuillaan tai istuntoihin osallistumisillaan parikymmentä vierasta, heidän joukossaan myös arkkipiispa Leo Konstantinopolin ekumeenisen patriarkaatin puolesta ja piispa Simo Peura Luterilaisen Maailmanliiton lähettämänä. Pohjoismaiden katolista piispainkokousta edusti Tromssan piispa-prelaatti Berislav Grgic.

Kolmen täyden työviikon aikana piispainsynodi kokoontui pienryhmissä tai kokonaisuudessaan kaikkiaan 30 kertaa. Viimeistä edellisenä päivänä julkaistiin myös piispainsynodin työn tuloksena syntyneet ehdotukset. Niitä oli kaikkiaan 58 kappaletta. Ehdotusten tarkoitus on toimia paavin apuna ja suuntaviivana, kun hän tekee yhteenvedon synodin teemasta, yleensä niin sanotun synodinjälkeisen apostolisen kehotuskirjeen muodossa. Piispainsynodin ehdotukset eivät ole paaville velvoittavia.

KATT

Societas Sancti Gregorii Magni

Vanhan messun päivät 30.11.-2.12.2012 Tridentine Days

Isä Marek Grabowski FSSP vierailee Suomessa:

PERJANTAI 30.11. FRIDAY

19.00 **Pyhä Messu** (MR 1962) Pyhän Henrikin katedraalissa

LAUANTAI 1.12. SATURDAY

14.00 **Esitelmä** ”*The Genius of the Roman Rite*” Studium Catholicumissa

16.00 **Pyhä Messu** (MR 1962) Studium Catholicumissa

SUNNUNTAI 2.12. SUNDAY

12.30 **Gregoriaaninen messu** (*Missa Cantata*, MR 1962) Pyhän Henrikin katedraalissa

Uskon vuosi

Tällä Uskon vuosi -teemasivulla julkaistaan tulevan vuoden ajan joka kuukausi Pohjoismaiden piispojen lyhyitä mietelmiä Apostolisen uskontunnustuksen eri kohdista. Tämän pienoiskatekeesin toisen mietiskelytekstin on kirjoittanut Tukholman piispa Anders Arborelius OCD. Lisäksi esitetään uskon vuoteen liittyviä tapahtumia sekä kerrotaan Uskon vuoden aiheista.

Minä uskon Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme

Emme voi puhua Isästä mainitsematta Poikaa, emmekä Pojasta mainitsematta Isää. Heidän keskinäinen rakkautensa on olemassaolon absoluuttinen keskus. Poika lähtee, syntyy Isästä ajan ja paikan ulkopuolella. Kun Poika tulee ihmiseksi Jeesuksessa Kristuksessa ja syntyy Marian neitseellisestä kohdusta, saamme hänessä jonkinlaisen aavistuksen Isästä. Opetuksessaan Jeesus puhuu koko ajan Isästään, joka on myös meidän Isämme. Jeesus on aina tie Isän luo. Jeesuksessa Jumala tulee ulottuvillemme. Elämässämme on kyse siitä, että opimme tuntemaan hänet ja tulemaan niin lähelle häntä kuin mahdollista, niin että hän voi pelastaa meidät ja tehdä meidät siksi, mitä todella olemme: Isän rakkaita lapsia.

Jeesus on sekä veljemme että Herramme. Hän tuli yhdeksi meistä syntyessään maailmaamme. Kukaan ei ole meitä niin lähellä kuin hän. Kukaan ei rakasta meitä enemmän kuin hän. Samanaikaisesti hän on Herramme ja Jumalamme, jota meillä on velvollisuus palvella ja totella. Mutta rakkaudessaan hän vetää meidät puoleensa ja auttaa meitä elämään kuin hän, puhumaan kuin hän, ajattelemaan kuin hän ja toimimaan kuin hän. Evankeliumissa Jeesus antaa meille sen opetuksen, jota tarvitsemme ymmärtääksemme, kuka hän on ja kuinka me hänen kauttaan pääsemme hänen Isänsä ja meidän Isämme luo. Merkkien ja ihmetekojen kautta hän osoittaa meille olevansa Isän ainosyntyinen Poika, jolle Isä on antanut kaiken vallan taivaassa ja maan päällä. Sairaiden parantamisesta, kuolleiden herättämisestä ja pahojen henkien ulos ajamisesta käy selvästi ilmi, että Jeesus haluaa välittää paranemisen ja uuden elämän kaikille, jotka asuvat pimeydessä ja kuoleman varjossa. Antamalla syntisille anteeksi ja vapauttamalla heidät synnin kahleista Jeesus tekee pelastustekonsa selväksi. Kaikki se, mitä Jeesus teki, osoittaa meille, että hän on Herramme ja Jumalamme.

Elämämme kristittyinä on aina elämää Jeesuksen yhteydessä ja hänen seuraajinaan. Kristittyinä olemme kirkon, hänen mystisen ruumiinsa jäseniä. Meidät on kutsuttu tulemaan niin hänen kaltaisekseen kuin mahdollista ja todistamaan hänestä ja hänen sanomastaan kaikille, joita kohtaamme. Omana aikanamme usein juuri henkilökohtainen todistus Jeesuksesta elävänä Herrana voi tehdä ihmiset avoimiksi kristinuskolle. Olemme saaneet uskon lahjan jakaaksemme sen niille, joita kohtaamme. Jeesuksen maanpäällisestä elämästä näemme jatkuvasti, että ne ihmiset, jotka kohtasivat Jeesuksen ja joita tämä kohtaaminen muutti, halusivat jakaa kokemuksensa. Me elämme yksilökeskeisenä aikana ja siksi on joskus vaikeaa, vieläpä monien uskovienkin on vaikeaa ymmärtää, että usko Jeesukseen Herranamme on jotakin, josta meidän on todistettava ja jota meidän on välitettävä muille.

Elämme koko elämämme vuoropuhelussa ja suhteessa Jeesuksen kanssa. On suuri armo, kun meille kirkastuu se, että saamme aina elää hänen läheisyydessään. Saamme jakaa ilomme ja huolemme hänen kanssaan. Hän kutsuu meidät elämään niin, että rukoilemme jatkuvasti. Hän katsoo meitä aina rakastaen, ja me yritämme parhaan kykymme mukaan vastata ja myöntyä hänen rakkauteensa. Rukous on enemmän lahjaa ja armoa kuin rasite. Jeesus elää meissä ja meidän kanssamme, ja me annamme hänen johtaa meitä elämässämme. Luotamme häneen Herranamme ja Jumalanamme, Isän ainosyntyisenä Poikana, joka on tehnyt meistä poikia Pojassa, niin että yhdessä hänen kanssaan voimme rukoilla: Isä meidän.

+ Anders Arborelius OCD

USKON OVELLA

Kun paavi Benedictus XVI julisti erityisen uskon vuoden alkavaksi 11.10.2012 oli selvää, että myös 20. lokakuuta Pyhän Henrikin seurakunnan kirkkoherran pitämä lauantairetretti keskittyi tähän teemaan. On oikeastaan surullista, että meitä pitää muistuttaa siitä uskosta, jota tunnustamme ja johon olemme tunnustautuneet. Jokaisen vuodenhan pitäisi olla meille uskon vuosi, jokaisen päivän uskon päivä.

Mutta kuten kaikissa asioissa, myös tässä on vaikeaa pysyä yhtä palavana joka ainoa hetki. Kun avaa sanomalehden, kun katsoo television päättymätöntä uutisvirtaa mielenosoituksista, joukkomurhista, petoksista, sodista ja miljoonista pakolaisista joilta on viety kotimaa, puhumattakaan luonnonmullistuksista, äärimmäisistä sääilmiöistä, jotka tulevat vain lisääntymään on helppoa vaipua masennukseen. Moni tuntee olevansa hukassa, kun Jumala näyttää hylänneen ihmiskunnan oman onnensa nojaan.

Oliko ihmisen luominen siis Jumalan suurin virhe?

Meidät on luotu Jumalan kuvaksi. Meidät on tuotu uskon portille, ovelle, joka on aina auki. Siitä sisään astuminen vaatii rohkeutta, mutta myös nöyryyttä, valmiutta avautua sille uskolle, josta kirkko elää, jota se julistaa ja on julistanut apostolien ajoista asti. Meidän on valittava, mille kaivolle vaellamme vesiastiamme kanssa. Haluammeko elämän vettä vai onko se mielestämme turhan mainostettua ja antaa liian vähän konkreettista hyötyä? Kyllähän minä uskon, mutta ei kai sitä nyt niin vakavasti tarvitse ottaa, sanoo joku. Minun uskoni on yksityisasiani, ei se kuulu muille, sanoo toinen.

Usko - yksityisasiako? Meidän uskomme on kirkon usko, sen kirkon, jonka Kristus perusti ja jonka kallio on Pietari. Pietari, joka pelkäsi, ymmärsi väärin, itki ja rukoili, mutta rakasti ja uskoi niin paljon ja niin kokonaisvaltaisesti, että hänen uskonsa ruokkii meitä vielä tänäänkin.

Vain uskomalla usko kasvaa ja voimistuu. Ei ole muuta mahdollisuutta kuin avata sydämensä kuten Lyydia, jonka sydämen Herra avasi ottamaan vastaan sen, mitä Paavali puhui. Yksin me voimme opiskella uskon sisältöä kirjoista ja kirjoituksista, mutta ellemme usko ja ymmärrä, että se on Jumalan sanaa emme ole astuneet sisään uskon ovesta.

Usko vaatii paavin sanojen mukaan myös yhteistä vastuuta siitä, mihin uskotaan. Emme voi valita uskon palasia kuin rusinoita pullasta sanomalla, että tuo on kyllä noin mutta tätä minä en hyväksy. Katolisen kirkon katekismus sanoo näin: "'Minä uskon': se on kirkon uskoa sellaisena, kuin jokainen uskova sen tunnustaa henkilökohtaisesti, ennen kaikkea kasteessaan. 'Me uskomme': se on kirkon uskoa sellaisena, kuin kirkolliskokoukseen kokoontuneet piispat tai liturgiaan kokoontuneet uskovat sen tunnustavat. Uskon sisältö on tunnettava, jotta kirkon opetukseen voi täysin liittyä järjellään ja tahdollaan."

Tunnettu ruotsalainen kirjailija ja toimittaja Gunnel Vallqvist, joka seurasi journalistina Vatikaanin II kirkolliskousta ja on kirjoittanut tästä kirjan (jota valitettavasti ei ole suomennettu) liittyi aikanaan katoliseen kirkkoon osittain siksi, että siinä uskon voi hyväksyä myös järjellään.

Henrikin seurakuntasalissa pidettyyn retrettiin ilmoittautui lähes maksimimäärä osanottajia.

Tällaisia pienimuotoisia hengellisiä tilaisuuksia tarvitaan, sillä kaikilla ei ole mahdollisuuksia irrottautua perheestään tai työstään useaksi päiväksi. Yhdessä vietetyt tunnit, yhteinen ateria ja keskustelut, messu, rukoukset ja uskon vuoden teemaa syventävä isä Marinon opetus antoi paljon ajateltavaa ja mietittävää. Emmekä suinkaan olleet haudanvakavia, sillä usko on iloinen asia!

Uskon vuoden tapahtumia Helsingin katolisessa hiippakunnassa

17.11. retretti Pyhän Marian seurakunnassa: Franciscus ja Uskon vuosi/isä Frans Voss, järjestäjänä maallikkofransiskaanit (ks. erillinen ilmoitus)

8.12. Neitsyt Marian perisynnittömän sikiämisen juhlapyhä: juhlallinen messu Pyhän Marian kirkossa klo 10, piispa Teemu Sippo SCJ uudistaa hiippakunnan ja koko Suomen omistamisen Neitsyt Marialle

15.12. Open forum "Priests and lay people: building the Church together"/Öppet forum "Präster och lekfolk – vi bygger upp kyrkan tillsammans"/Avoin foorumi "Papisto ja maallikot - rakennamme kirkkoa yhdessä" (ks. erillinen ilmoitus).

Katekismuksen opiskelua: Helsingissä maallikkodominikaanien järjestämänä sekä englanniksi English Catechism, ks. erilliset ilmoitukset.

Lectio Divina Helsingissä: Pyhän Marian seurakuntasalissa ke 5.12. klo 19-20; Pyhän Henrikin pappilan kabinetissa to 22.11. ja to 13.12. klo 18-19. Aiheena Apostolien teot. Oma Raamattu mukaan. Lisätietoja Silvia Bertozzi ocv, silvia.bertozzi@gmail.com

Katekeesi aikuisille Pyhän Henrikin seurakuntasalissa tiistaisin ja torstaisin klo 19, järjestäjänä Neokatekumenaalinen yhteisö.

On tärkeää, että tieto Uskon vuoden tapahtumista saavuttaa kaikki hiippakuntalaiset. Fides pyrkii kokoamaan tähän kalenteriin tiedot kaikista Uskon vuoteen liittyvistä tapahtumista, luennoista, seminaareista, retreteistä ja muista hengellisistä tilaisuuksista koko hiippakunnassa. Kaikkia seurakuntia ja yhdistyksiä pyydetään lähettämään tiedot Uskoon vuoteen liittyvistä tapahtumistaan osoitteeseen fides@catholic.fi.

Uskon vuoden aineistoa löytyy myös internetistä osoitteesta katolinen.net > Uskon vuosi.

Uskon vuosi

Uskonnot ja Eurooppa -seminaari

Lokakuussa Euroopan komission Suomen-edustusto ja Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkkohallitus järjestivät tärkeän seminaarin uskontojen asemasta Euroopassa.

Lokakuussa Euroopan komission Suomen-edustusto ja Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkkohallitus järjestivät tärkeän seminaarin uskontojen ja filosofisten ajatussuuntien ja EU:n instituutioiden vuoropuhelun kehittämisestä, uskonnon merkityksestä tämänpäiväisessä uskonnollisesti monimuotoisessa Euroopassa ja tulevaisuuden haasteista.

Seminaariin osallistui runsaat viisikymmentä henkilöä, jotka edustivat erilaisia uskonnollisia ja filosofisia ajatusmaailmoja. Osallistujien joukossa oli myös piispamme *Teemu Sippo*.

Alustuksen aiheesta piti EU-komission puheenjohtajan Barroson uskonnollisten asioiden neuvonantaja *Katharina von Schnurbein*. Hän vastaa komissiossa yhteyksistä kirkkoihin ja muihin uskontokuntiin sekä niiden kanssa käytävästä vuoropuhelusta. Eteläsaksalainen von Schnurbein tuntee Suomen hyvin. Hän oli mukana komission edustajana Suomen toisen EU-puheenjohtajakauden valmistelussa.

Kommenttipuheenvuorot käyttivät Helsingin yliopiston teologisen tiedekunnan dekaani ja Euroopan kirkkojen konferenssin Kirkko ja yhteiskunta -komission jäsen *Aila Lauha* (lut.), dos. *Jan-Peter Paul* (kat.), Suomen Ekumeenisen Neuvoston pääsihteeri *isä Heikki Huttunen* (ort.) ja USKOT-foorumin puheenjohtaja *Jan Edström* (bapt.). Seminaarin moderaattorina toimi Euroopan parlamentin Suomen-tiedotustoimiston päällikkö *Pekka Nurminen*.

Von Schnurbein totesi, että dialogi kirkkojen kanssa aloitettiin jo komission entisen puheenjohtajan Delorsin aikana 1980-luvulla. Virallista tästä dialogista tuli Lissabonin sopimuksen ansiosta (artikla 17), joka velvoittaa komissiota käymään jatkuvaa, säännöllistä keskustelua uskontokuntien ja eri ajatussuuntia edustavien ryhmien kanssa (artikla 11). EU on yhteisten arvojen instituutio. Peruskäsitteitä ovat solidaarisuus ja subsidiariteetti eli läheisyysperiaate. Historiallisesti kristilliset ja juutalaisuuteen perustuvat ohjeet, kuten juuri subsidiariteetti ja kymmenen käskyä, ovat muodostaneet merkittävän osan EU:n arvopohjasta.

EU ei käy keskustelua uskonnon merkityksestä eurooppalaisessa yhteiskunnassa, koska tästä voisi muodostua erimielisyyttä ja kitkaa maanosamme sisällä. Sitä vastoin EU-komissio käy keskustelua kirkkojen ja uskontokuntien kanssa uskonnosta tarkastelukohteena. Läheisyysperiaatteen mukaisesti varsinainen uskonnollinen tai teologinen keskustelu kuuluu uskontokunnille itselleen.

Keskustelu perustuu kolmeen perustekijään. Sen tulee olla avointa ja epävirallista, läpinäkyvää, sisältäen kaiken oleellisen tiedon, ja säännönmukaista. Kokouksia pidetäänkin 5–6 kertaa vuodessa.

Prof. Aila Lauha totesi kommenttipuheenvuorossaan, että uskonnollinen keskustelu on vilkastunut, samalla kun monet tahot pyrkivät työntämään uskonnollisen keskustelun pois julkisuudesta. Ilman uskontoa ei synny yhtenäisyyttä, ja tämän yhtenäisyyden tulee olla näkyvää. EU täyttää hyvin nämä tavoitteet. Uskonnon merkityksen tulee korostua nimenomaan opetuksessa, erityisesti moraaliopetuksessa.

Dos. Jan-Peter Paul totesi, että EU:n lippu on omistettu Neitsyt Marialle, koska se on sininen ja siinä on 12 tähteä. Näin ollen EU:n tärkein symboli on kristillinen symboli. Esityksessään hän toi esille Euroopan katolisten piispainkokousten komission eli COMECE:n työn ja tavoitteet. Katolinen kirkko aloitti yhteistyön EU:n instituutioiden kanssa jo 1950-luvulla. Tämä yhteistyö on laajentunut ja saanut vakiintuneen muodon EU:n poliittisen kehityksen myötä. Maastrichtin sopimus ja sitä seurannut Lissabonin sopimus mahdollistivat kiinteän vuoropuhelun EU:n kanssa.

Tämä vuoropuhelu lähtee COMECE:n määrittelemistä perustekijöistä, esimerkiksi kirkon sosiaaliopetuksesta, demokratiasta ja ihmisen arvokkuuden tunnustamisesta. Muita arvoja ovat mm. uskonnonvapaus ja vähemmistökirkkojen suojelu. Katolisen kirkon huolenaiheita tänään ovat mm. uskonnonvapaus, perhekysymykset, lastensuojelu ja tasa-arvo. EU:n tulee edistää globaalista uskonnonvapautta, ja sen pahimmat rikkojat tulisi julkisesti nimetä. Lopuksi Paul nosti esiin paavi Benedictus XVI:n julistaman Uskon vuoden: "Caritas Christi urget nos".

Isä Heikki Huttunen, Suomen Ekumeenisen Neuvoston pääsihteeri, painotti omassa puheenvuorossaan uskonnonvapauden merkitystä. Tämä on kaiken muun toiminnan edellytys.

Uskonnonvapaus on laaja käsite, joka ei vain koske "minua" henkilönä, vaan vaatii muidenkin vapautta harjoittaa uskontoaan. Solidaarisuus on laajempaa kuin vain EU:n sisäistä, se on globaali haaste. - Hänen pääsanomansa oli "Freedom of religion, not freedom from religion."

Keskustelu osallistujien kanssa ja kesken oli vilkasta. Käytännössä aika loppui kesken. Laajaa keskustelua käytiin uskonnonvapaudesta ja siitä, mitä tämä merkitsee myös niiden kannalta, jotka eivät usko. Minkälaista dialogia esimerkiksi vapaa-ajattelijoiden tai vapaamuurarien kanssa voisi olla? Miten uskonto tulee määritellä? Kenelle annetaan uskonnon monopoli? Islamin asemasta Euroopassa käytiin kiivasta keskustelua. Muslimit todistavat konkreettisesti ja näkyvästi uskostaan mm. vaatetuksellaan. Tulisiko muidenkin uskontojen myös olla ulkonaisesti aktiivisempia? Myös kristillisestä moraalista käytiin keskustelua.

Oleellinen keskustelunaihe oli EU:n lainsäädäntö ja miten uskonto ja arvoyhteiskunta tulee siinä ottaa huomioon. EU:n lainsäädäntö perustuu tieteeseen, vaikutusten arviointiin ja evaluaatioihin.

Uskonto tai arvot eivät sisälly näihin. Von Schnurbein totesi, että EU:n presidentillä Barrosolla on eettinen ryhmä, joka neuvoo häntä näissä asioissa. Heräsi kysymys, miten uskonnot todellisuudessa vaikuttavat lainsäädäntöprosessiin. Onko koko dialogi uskontokuntien kanssa vain näennäistä EU:n käytännön lainsäädännössä? Kysymys on oleellinen, koska EU:n vaikutusarvioinnista puuttuu arvojen tarkastelu. Sitä vastoin vaikutusarvioinnissa keskitytään taloudellisiin, sosiaalisiin ja ympäristökysymyksiin. Von Schnurbein totesi lopuksi, että vaikka EU on saanut Nobelin rauhanpalkinnon 2012, se tarvitsee edelleen ystäviä.

Seminaarin järjestäjän edustaja, EU-lakimies Lena Kumlin Kirkkohallituksesta päätti seminaarin todeten, että dialogin tulee olla avointa, kirkoilla tulee olla positiivinen vaikutusmahdollisuus EU:n lainsäädäntöön ja työn tulee olla pragmaattista. Perusarvona tulee olla kaikinpuolinen toistensa kunnioittaminen.

Jan-Peter Paul

USKON VUOSI – Piispa Teemu Sipon SCJ paimenkirje ja paavi Benedictus XVI:n apostolinen kirje Porta fidei on julkaistu kirjana, jonka saa ilmaiseksi seurakunnista 14. lokakuuta 2012 alkaen.

TRONS ÅR – Biskop Teemu Sippos SCJ herdebrev och påve Benedikt XVI:s apostoliskt brev Porta fidei kan fås gratis i församlingarna fr.o.m. den 14 oktober 2012.

YEAR OF FAITH – Free copy of the pastoral letter of Bishop Teemu Sippo S.C.I. and of the apostolic letter Porta fidei of Pope Benedict XVI will be available from the parishes from 14 October 2012 on.

Kirjallisuus

Ristisaatto

Pyhiinvaelluksista on tullut tapa rukoilla niin Suomessa kuin muuallakin. Tämä tapa tuo kristityn lähemmäksi Jumalaa. Vaeltamisen aikana rukoillaan sekä yhdessä että erikseen, kuunnellaan pyhiä kirjoituksia ja mietiskellään. Itäisessä traditiossa tunnetaan käsite ristisaatto.

Ekumeenisessa keskuksessa Myllyjärvellä pidettiin joka pääsiäisenä ekumeeninen ristisaatto keskuksen ympäri, sitä johti isä Robert de Caluwe ja siihen osallistuivat sadat kristityt. Kannettiin ikoneja määrätyssä järjestyksessä ja jokaisella oli palava kynttilä kädessään. Ristisaattoon kuului myös määrätyt rukoukset, raamatuntekstit ja virret ”Kristus nousi kuolleista - totisesti nousi”.

Monelle latinalaisen riituksen katolilaiselle ristisaatto on ehkä enemmän tai vähemmän tuntematon käsite. Edesmennyt kirjailijamme Tito Colliander on antanut hyvän kuvan ristisaatosta vuonna 1937 julkaistussa teoksessaan ”Korståget”. Alla hänen kuvauksensa ristisaatosta ja kääntymisestä.

”Hän seisoi siinä ihmeissään. Mitä tuo kohti vyöryvä ihmismassa merkitsi - ja minne se oli matkalla? Häntä kohti oli tulossa ihmisiä satamäärin, tuhatmäärin. Sitten hän näki. Se oli jokin suuri loistava ja silloin hän äkkiä käsitti, että se oli ikoni ja että hän oli tavannut ristisaaton.

Kaukaa kukkulan takaa nousi esille ikoneja, yhä uusia ja uusia. Etumainen lähestyi joutuisasti. Ja yhtäkkiä, kuin tuulen kohahdus, tuli kuuluviin laulu. Kuin askelten poljennosta syntynyt rytmikäs, moniääninen hymni se tulvi riemuitsevina, hellinä sointuina häntä kohti.

Rytmi oli lähtöisin vapaudesta. Ja laulun halki häntä lähestyi ikoni. Se oli Kristuksen kuva, kooltaan melko suuri, aikojen mennessä kulunut ja kolhiintunut. Kiiltävän messingin keskeltä erottuivat kasvot matalana reliefinä, väristä oli jäljellä enää rippeet. Silmät olivat sokeat, nenä lytyssä ja suun ääriviivat hävinneet; oli kuin kasvoja oli mukiloitu, pahoinpidelty ja silvottu… Hän näki niiden lähestyvän hiljaa keinuen ihmisten päitten yläpuolella, hän näki vain ne, ja niitä valaisi aurinko.

Väristys kävi hänen lävitseen, hän veti syvään henkeä. Silmänräpäyksessä hänestä tuntui, että hän oli joskus ennen jo nähnyt nuo kasvot.

Varjon lailla, joka lankesi tielle hänen eteensä, hän halusi heittäytyä maahan, kasvoilleen suoraan tomuun. Hän halusi maata siinä, että tuo pyhä kulkisi hänen päänsä yli, hän halusi laulun huuhtovan ylitseen kuin mahtava aalto, joka sisälsi kaiken kauniin, mitä ihminen on luonut ja tuntenut sielussaan.

Hän kohotti päätään; Kristuksen kuva oli tulossa suoraan kohti, se oli aivan lähellä. Jälleen hän veti syvään henkeä, kädet aukenivat ja sulkeutuivat. Kristuksen kuvan kulkiessa ohi hän ei nostanut katsettaan.

Yhä uusia ja uusia ikoneja solui ohi kietoutuneena yhä sakeampaan pölyyn. Hän ei nostanut silmiään katsomaan niitä…

Jokin kylmä silmä oli luonut häneen katseensa ja sysännyt hänet takaisin. Koko järjen, kasvatuksen ja sopivaisuudentunteen, kylmän asiallisuuden, selityksen ja harkinnan vaatimuksen yhteen valautunut voima oli tarttunut häneen ja paiskannut hänet syrjään; hänet oli poljettu takaisin köyhyyteensä. Ja hän seisoi paikallaan tienlaidassa, säälittävänä, kurjana, kuin heitteille jätetty.

Yhdessä he kulkivat mukana ristisaatossa. Se oli laajin ja perinteikkäin niistä monilukuisista ristisaatoista, jotka joka vuosi lähtevät Petserin luostarista kiertämään lähiseudun kaikkia kuntia; yli kolmesataa vuotta se on aina aloitettu helatorstaita seuraavana päivänä. Omituinen into oli tarttunut häneen, ikonien tasalle ehtiminen oli hänestä yhtä tärkeää kuin hänen seuralaisensakin.

Pakko, pakkohan minun on liittyä joukkoon – kuinka saatoin muuta kuvitellakaan. Ja kuin vasta tuloaan enteilevän, mahtavan kohinan etäinen merkki virtasi tuo ihmeellinen onnentunne jälleen häntä kohti. Hän vilkaisi olkansa yli ikoniin. Se oli jäänyt vähän matkaa jälkeen; se oli etumaista kookkaampi ja esitti Jumalanäitiä. Yksinkertaiset kantopaarit, jotka oli kiinnitetty kuluneilla nyöreillä, olivat vihreäksi maalattua puuta; hopeakehystä koristi tuore kukkavihko. Jumalanäiti nojasi hellästi poskeaan Jeesus-lapsen kasvoja vasten.

He kulkivat suoraan päin aurinkoa, joka porotti yhä polttavampana. Oli raskas hengittää. Hänen oli kuljettava eteenpäin, aina vain eteenpäin ja hän yhtyi uuteen lauluun Pyhä Jumala, Pyhä Väkevä, Pyhä Kuolematon, armahda meitä! Nämä sanat yhä uudestaan ja uudestaan.

Lyhyt jumalanpalvelus tsasounan edessä oli päättynyt, sama jumalanpalvelus samoine sanoineen ja samoine rukouksineen, jotka satojen vuosien vieriessä olivat tuhannet kerrat kaikuneet Jumalanäidin ikonin edessä. ”Siunattu olet sinä naisten joukossa, ja siunattu kohtusi hedelmä…ja autuas sinä, joka uskoit, sillä se on käyvä täytäntöön, mikä Herran käskystä on sinulle sanottu…

Iloitse, armoitettu! Herra on sinun kanssasi…” Lähtikylän väki lähti kantamaan pyhää Jumalanäidin kuvaa talosta taloon. Lakaistujen tulien nurkissa pyhäinkuvien edessä odottivat palavat lampukat hänen vierailuaan, ja joka talossa pappi luki samat rukoukset ja samat Elisabethin sanat: ”Siunattu olet sinä naisten joukossa, ja siunattu on sinun kohtusi hedelmä…”

Ja siinä, varhaisen aamun hiljaisuudessa, hän näki ne edelleen edessään, kuluneen Kristuksen ikonin kasvot. Hän näki ne sellaisina kuin ne olivat olleet sitten, hänen kantaessaan niitä joka päivä. Ja silloin hänelle valkeni: se on totta, hän on nähnyt ne kasvot jo ennen. Hän oli nähnyt ne kerran, aivan runneltuina, aivan yhtä kolhittuina, mutta sillä kertaa niitä huuhtoi elävä veri ja niillä oli ääni.

Laskeutuessaan polvilleen kirkon lattialle hän rukoili heidän, kaikkien puolesta. Hän rukoili vaimonsa puolesta, kaikkien tuntemiensa ja tuntemattomien. Nyt hän tiesi, että kaikki ihmiset, jotka hän silloin kohtasi, olivat vain yhteensulautuneita osasia pyhän hengityksen ikuisessa ja muuttumattomassa, koskaan pysähtymättömässä rytmissä.”

Näin Colliander kirjoittaa 1930-luvulla uskoon tulostaan. Ristisaatto, sen traditiot, tapaamansa henkilöt ja nöyrtyminen Jumalan edessä sekä rukoukset ja hymnit ovat hänen elämässään käänteentekeviä asioita.

Olemmeko omassa ajassamme menettäneet ja maallistaneet yksinkertaiset uskoon vievät tavat ja voimat. Ovatko aikamme pyhiinvaellukset turisti- tai/ja elämysmatkoja?

Colliander ymmärsi ristisaaton uskonnollisen merkityksen ja tärkeyden elämässä.

Jan-Peter Paul

Colliander, Tito (1978): Ristisaatto, Weilin & Göös, Espoo (334 sivua)

Henrik Roelvink: Kuka sinä olet, Jumala, ja kuka minä olen?

Ruotsissa asuva, hollantilaissyntyinen fransiskaani-isä Henrik Roelvink on kirjoittanut lähinnä retrettejä varten teoksen: ”Kuka sinä olet, Jumala, ja kuka minä olen?”. Kirja käsittää kahdeksan mietiskelyä ja sen ovat asiantuntevasti suomentaneet Tuulikki Tuuri, OFS, ja Heikki Pusa, OFS.

Mietiskelyt on alunperin tarkoitettu fransiskaanimaallikoiden käyttöön, mutta kuka tahansa Franciscuksen tietä tavoitteleva lukee mielenkiinnolla näitä neuvoja. Roelvink käy kirjassaan läpi Pyhän Franciscuksen elämän ja opetuksen johtoteemat ja osoittaa miten niiden tulee vaikuttaa nykyihmisen elämässä ja toiminnassa.

Pyhä Franciscus syntyi Assisissa Keski-Italiassa noin vuonna 1181 varakkaan kauppiaan Pietro di Bernardonen poikana. Franciscuksen vaiheista on olemassa paljon legendoja ja tarinoita ja hänen omia tekstejään, rukouksiaan ja laulujaan on säilynyt paljon. Jumala ei kutsunut Franciscusta kontemplatiiviseen elämään, vaan vaikuttamaan tekojen kautta ja vaeltamaan saarnaten ympäri maailmaa. Franciscus saarnasi jatkuvaa kääntymistä ja parannuksentekoa korostaen lähtökohtana ihmisen omaa sisintä. Evankeliumin tekstin innoittamana Franciscus lähti seuraamaan Kristusta, ja tämän seuraamisen ytimenä oli köyhyys. Vapaaehtoinen köyhyys ei ollut murheellinen asia, vaan ilon ja kiitoksen aihe. Veljien on näytettävä, että he iloitsevat Herrassa ja ovat hilpeitä ja rakastettavia.

Franciscus itse antoi säännön maallikoille kirjeessään kaikille kristityille (n. 1220). Hänen tarkoituksenaan oli antaa fransiskaanimaallikoille sisäiset ohjeet, joita noudattamalla he voivat yhdistää Kristuksen seuraamisen, perhe-elämän ja ammatin harjoittamisen yhteiskunnassa.

Franciscuksen vakaumus lähti oman aikansa uskonnollisista ja yhteiskunnallisista oloista, sillä rahatalouden al-

Kirjallisuus

kuajat olivat käsillä ja ihmisten kesken oli tapahtunut paljon eriarvoistumista.

Franciscus sai paljon seuraajia jo omana aikanaan. Hän ei kuitenkaan pysähtynyt ajatuksissaan ja teoissaan köyhyyden korostamiseen, vaikka se olikin kantava teema Kristuksen seuraamisessa.

Franciscus näki Kristuksen läsnäolon ja vaikutuksen kaikkialla: myös luonnossa, kaikessa luodussa, veli auringossa, sisar kuussa, veli tulessa ja sisar vedessä, jopa kuolemassa.

Roelvink korostaa teoksessaan fransiskaanimaallikoiden kahta asennetta maailmaan: toisaalta heidät on kutsuttu kääntymään pois maailman pahuudesta ja synnistä, toisaalta heidät on kutsuttu elämään maailmassa ja oman elämänsä kautta muuttamaan maailma Jumalaan päin katsovaksi.

Kirja onnistuu valaisemaan monimutkaisten kerrosten läpi Kristuksen totuuden ja fransiskaanisen elämän ytimen ja suhteet kanssaihmisiin, kirkkoon ja ympäristöön. Roelvink asettaa mietiskelyissään kysymyksiä ihmisen minuudesta ja näyttää meille tien, jonka päästä vastaukset löytyvät. Tienviittana on yksinkertainen totuus: kaikki hyvä tulee Jumalalta ja muistuttaa meitä Jumalasta.

Vastauksena kysymykseen ”Kuka minä olen” Roelvink käyttää esimerkiksi metaforana taloa, joka kuvaa Pyhää Kolminaisuutta ja ihmisen sisintä olemusta. Pyhä Henki on talon perustus, seinät ovat Kristus ja katto lähenee taivaallista Isää. Hyväksymällä tämän talon asunnoksemme täsmennämme oman minuutemme ja paikannamme itsemme suhteessa Kristukseen. Toinen olennainen kysymys, joka kohtaa kaikkia kristittyjä on ”Mitä minä teen?”. Roelvinkin mukaan elämämme päämäärä on siis kolmiyhteinen Jumala ja kuljemme sitä kohti elämämme tekojen kautta; joudumme kantamaan vastuun siitä mitä aiomme elämästämme tehdä. Vastaus vaihtelee riippuen ihmisen kyvyistä ja elämäntilanteesta; kuitenkin sisäisen ja ulkoisen olemuksen on oltava yhtäpitäviä.

Roelvinkin kirjan läpikäyvä teema on Franciscuksen elämä ja rakkaus koko luomakuntaa kohtaan. Roelvink näyttää meille kuinka tullaan yhä avoimemmaksi olemassaolon valoisille puolille. Kaiken kaikkiaan kirja on erittäin suositeltavaa lukemista hengellisen ajattelun syventämiseksi ja rikastuttamiseksi.

Fransiskaanisen maallikkojärjestön (Ordo Franciscanus Saecularis) Suomen osasto perustettiin vuonna 1948. Jäsenet ja muut fransiskaanisesta elämäntavasta kiinnostuneet kokoontuvat joka kuukausi keskustelemaan Pyhän Franciscuksen hengessä. Maailmassa fransiskaanimaallikoita on noin 800 000. Fransiskaanimaallikoiden toiminta perustuu Pyhän Franciscuksen elämään ja opetuksiin ja hänen itsensä antamaan sääntöön.

Marjatta Tarkoma

Teosta myy esim. Katolinen kirjakauppa (katolinenkirjakauppa.net), ja sitä voi tiedustella myös Risto Mantovanilta OFS 050-5856513.

Ripistä ja uskosta

Viime aikoina on ilmestynyt suomeksi parikin mielenkiintoista kirjaa.

Wilfrid Stinissen: Rippi – anteeksiantamuksen sakramentti

(Väylä, 2012)

Karmeliittaisä Wilfrid Stinissenin OCD teoksia on suomennettu paljon. Stinissenin tekstien ekumeenisesta merkityksestä kertoo se, että vain muutamia hänen suomennetuista teoksistaan on julkaissut Katolinen tiedotuskeskus. KATTin julkaisemista Stinissenin kirjoista esimerkiksi Kristillinen syvämietiskely on edelleen kestosuosikki. Hiljattain on ilmestynyt Jouko M. V. Heikkisen ja Veijo Koivulan kääntämä ja selityksillä varustama ”Rippi - anteeksiantamuksen sakramentti” (Väylä 2012). Suomennos on tehty etupäässä luterilaisia lukijoita ajatellen, ja kirjassa liitteenä onkin esimerkiksi kääntäjien selityksiä, ripin kaava Suomen ev.lut. kirkossa ja ote Lutherin Vähän katekismuksen ripittäytymisohjeesta.

Itse Stinissenin tekstin käännös on oikein hyvää ja sitä lukee katolilaisena mielellään. Silmiin osuu silloin tällöin joitakin pieniä virheitä, kuten ”aktiivisten katolisten keskuudessa” – olisi pitänyt olla: katolilaisten. Sitä osuutta kirjasta voi hyvin suositella katolilaisille.

Suurin puute kirjassa on kuitenkin se, että siinä julkaistu ”Yksityisripin kaava katolisessa kirkossa” ei ole meillä katolisessa kirkossa käytetty teksti. Kääntäjät ovat ilmiselvästi itse suomentaneet ripin kaavaa ruotsinkielisestä tekstistä, eikä lopputulos ole onnistunut. On vaikea ymmärtää, miksi näin on tehty. Ripin kaavan oikean suomennoksen olisi vaivatta saanut katoliselta kirkolta, jos kääntäjät vain olisivat pyytäneet.

Taizén veli Alois: Uskallamme uskoa

(Suomen Lähetysseura, 2012)

Suomeksi ilmestyi syyskuussa 2012 Taizén veli Aloisin kirja nimeltä Uskallamme uskoa (ranskankielinen alkuteos Oser Croire). Sen esipuheessa veli Alois kuvaa luottamuksen tietä, kysymyksiä uskosta ja uskon mysteerien vietosta. Kirja tarkastelee uskoa kirkkovuoden juhlien pohjalta. Siinä käydään läpi adventti, joulu, loppiainen, paastonaika, kiirastorstai, pitkäperjantai, pääsiäinen, taivaaseenastuminen, helluntai, Kristuksen kirkastuminen, Marian taivaaseenottaminen ja pyhäinpäivä. Kirja on kauniisti toteutettu ja kuvitettu. Suosittelen sitä kaikille, jotka kokevat yksinkertaisen ja hiljaisen Taizé-hengellisyyden itselleen läheiseksi. Katolilaisten kannalta tämä Taizén katolisen veljen uskoa käsittelevä kirja ilmestyi juuri sopivasti ennen Uskon vuoden alkua.

Kuitenkin on pakko mainita, että Liisa Hovila-Helmisen muuten hyvään suomennokseen on jäänyt todella ikävä virhe. Marian taivaaseenottamisen yhteydessä suomennos käyttää kolme kertaa epähuomiossa ilmaisua ”Marian palvonta” Marian kunnioittamisen sijasta. Kukaan kristitty ei palvo Mariaa. Ainoastaan Jumalaa palvotaan, pyhiä ja erityisesti Neitsyt Mariaa kunnioitetaan.

Kirjaa lukiessa kannattaa siis pitää mielessä, että veli Alois ei todellakaan alkutekstissä kirjoita Marian palvonnasta. Virheestä huolimatta kirja kannattaa lukea. Sitä myy Suomen Lähetysseuran verkkokauppa: http://basaari.mission.fi/ (19 EUR+postikulut).

Katri Tenhunen

Katolisessa kirjakaupassa jo yli sata nimikettä

Katolisen tiedotuskeskuksen kirjamyyntiin eli Katoliseen kirjakauppaan saatiin lokakuussa korttimaksumahdollisuus, eli ostokset voi nyt paikan päällä maksaa joko käteisellä tai kortilla.

Internetin kautta (katolinenkirjakauppa.net) ostoksia voi tehdä entiseen tapaan. Katolisen kirjakaupan kirjoja oli ensimmäistä kertaa myynnissä myös Helsingin kirjamessuilla 25.-28.10.2012 kristillistä esineistöä myyvän Trimeeri Oy:n osaston yhteydessä.

Uusia tuotteita

Lokakuussa 2012 julkaistiin uusittu Katolisen kirkon opas (5€). Paavi Benedictus XVI:n apostolinen kehotuskirje Verbum Domini (Herran sana) julkaistiin suomeksi Suomen Pipliaseuran tuella (12 €). Aiemmin syksyllä julkaistiin myös Karmeliittasääntö (12 €). Uskon vuosikirjassa julkaistiin kolmella kielellä paavin motu proprio Porta fidei ja piispa Teemu Sipon paimenkirje; kirjaa saa kaikista seurakunnista ja myös KATTista. Hetkipalveluskirjoista viimeksi ilmestyi Lyhyet hetket eli kolmas, kuudes ja yhdeksäs hetki (16 €). Viimeistelyssä on laudes- ja vesperkirjojen viimeinen osa, Pyhien hetkipalvelus, jonka jälkeen koko hetkipalveluksesta puttuu enää lukupalvelus.

Uskon vuonna ajankohtaisia ovat Katolisen kirkon katekismus (50 €) ja Vatikaanin II kirkolliskokouksen tekstit. Niistä aiemmin on julkaistu ensimmäinen osa eli Konstituutiot (20 €).

Uskon vuoden aikana 2012-2013 on tarkoitus julkaista useita kirjoja, esimerkiksi Vatikaani II:n Dekreetit ja julistukset ja katekismuksen Kompendium.

Hiippakunnan uusi kotisivu valmisteilla

Myös hiippakunnan kotisivuja uudistetaan. Uusittujen kotisivujen pitäisi nähdä päivänvalonsa adventin alussa.

Klassikkoja

Kannattaa myös muistaa, että Katolisessa kirjakaupassa on erä Hengen tie-sarjan kirjoja. Autuaan John Henry Newmanin Tilinteko uskostani (Apologia pro vita sua), pyhän Ristin Johanneksen Pimeä yö ja pyhän Ignatius Loyolan Pyhiinvaeltajan kertomus eivät ole menettäneet arvoaan. Hengen tie-sarjan kirjoja myydään 10 €/kpl.

KATT

English-language catechism for adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the ***Catechism of the Catholic Church***? A study group of English-speaking people meets twice a month at the Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki. The study group is open to all those who are interested.

- Mon. 12.11. at 18.45
- Mon. 3.12. at 18.45 (4th floor! Bell: Dominikaanit)
- Mon. 10.12. at 18.45

Contact person: Diana Kaley, 040-7235703, diana.kaley@studium.fi.

Nuorille

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Myrskytuuli

Mark. 4:35-41

Samana päivänä illan tultua Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Nyt lähdemme vastarannalle".

Opetuslapset lähettivät väen pois ja nousivat veneeseen, jossa Jeesus jo istui. Muitakin veneitä lähti hänen mukaansa. Äkkiä nousi kova myrskytuuli ja aallot löivät veneeseen, niin että se oli täyttymäisillään.

Mutta Jeesus vain nukkui veneen perässä nojaten päänaluseen. Opetuslapset herättivät hänet ja sanoivat: "Opettaja, etkö näe, me hukumme!"

Silloin hän nousi, nuhteli tuulta ja käski merta: "Vaikene, ole hiljaa!" Tuuli asettui, ja tuli aivan tyven.

Jeesus sanoi heille: "Miksi te noin pelkäätte? Eikö teillä vieläkään ole uskoa?"

Silloin suuri pelko valtasi heidät ja he kyselivät toisiltaan: "Mikä mies tämä oikein on? Häntähän tottelevat tuuli ja aallotkin."

Kommentti

Aina sanotaan, että elämä on hyvä lahja. Itse asiassa se on ensimmäinen lahja Jumalalta.

Yksinkertaisesti sanottuna: ilman elämää en ole olemassa. Sen vuoksi on kiitettävä Jumalaa joka päivä.

Mutta elämässäni on joskus myrskyjä ja korkeita aaltoja. Tuntuu siltä, että se on kuin ylämäki, jopa muuri, jota vasten törmään usein.

Minä pelkään vaarallisia tilanteita, koska huomaan, että olen heikko ja turvaton. Silloin minä rukoilen, vaikka saatankin ajatella, että Jeesus ei kuule minua.

Missä sinä olet Jeesus, kun eniten tarvitsen sinua? Oletko lähellä vai kaukana? Etkö näe, että olen hukkumassa?

Jeesus on makuulla, nukkumassa, veneessäsi, elämässäsi. Hän ei ole ulkopuolella. Hän on samassa veneessä. Ulkopuolella tuulee hurjasti, ja aallot lyövät veneeseen, mutta Jeesus on sisällä, jollen ota häntä pois veneestäni, elämästäni, syntieni vuoksi.

Jeesuksen nukkuminen ei tarkoita välinpitämättömyyttä, vaan vartioimista. Jeesus tietää kaiken, mitä tapahtuu ympärilläni ja sisimmässäni. Hän vain odottaa. Kuten isä, jonka pieni lapsi rupeaa kävelemään. Hän antaa lapsen kävellä yksin tarttumatta häneen, mutta kuitenkin samaan aikaan ympäröi häntä suojellen.

Aika on jo tullut, jolloin voin kävellä omin jalkoineni tietäen silti, että jos olen kaatumassa, Jeesus on aina valmiina ottamaan minut kiinni. Täytyy vain tarttua hänen käteensä.

isä Raimo Goyarrola

Lukijoilta

Kiitos Taizé Helsinki 2012 –tapahtumasta!

Iloitsemme ekumeenisen Taizé Helsinki 2012 –tapahtuman hienosta onnistumisesta. Helsinkiin saapui syyskuun lopussa pyhiinvaeltajia 25 eri maasta, pääosin pohjoisesta ja itäisestä Euroopasta.

Tapahtuman rukoushetkissä, palveluksissa ja työpajoissa oli yhteensä kahdeksan tuhatta osallistujaa, joista valtaosa oli nuoria aikuisia.

Tuomiokirkon valoteokset, Uspenskin ikonit, koskettava musiikki, inspiroivat työpajat, sujuvat järjestelyt ja Senaatintorin suuri teltta olivat osaltaan tekemässä tapahtumasta ikimuistoista.

Ekumeenisia yhteyksiä solmittiin lukuisissa kohtaamisissa sekä rukouksen ja laulun puhuttelevassa ilmapiirissä.

Tapahtuman vapaaehtoiset saivat tarmollaan ja luovuudellaan ihmeitä aikaan. Haluamme kiittää erityisesti heitä sekä satoja majoitusperheitä, jotka avasivat ovensa läheltä ja kaukaa tulleille vieraille. Kiitämme lämpimästi myös Helsingin kaupunkia, tapahtuman rahoittajia sekä kaikkia mukana olleita seurakuntia ja järjestöjä eri puolilta pääkaupunkiseutua ja koko Suomea.

Tapahtuma osoitti, että kristinuskolla on myönteinen sanoma meidän ajallemme ja rauhan rakentamiselle. Taizén johtajan veli Aloisin sanoin: "Usko ei ole pakoa maailmasta. Kristus lähettää häneen uskovat ulos maailmaan olemaan maan suola, luottamuksen ja rauhan hiiva."

Topi Haarlaa, Laura Hytti, Kristiina Kallinen, Hanna Kuisma ja Hannu Varkki

Kiitos Cantemuksesta

Viime Fideksen numerossa esitettin kritiikkiä uuden laulukirjan sisältövalinnoista.

Olen erittäin tyytyväinen laulukirjaamme. Se on pitkän työn tulos ja sitä kehtaa esitellä myös hiippakunnan ulkopuolella. Kiitänkin kaikkia laulukirjan tekoon osallistuneita sekä liturgista toimikuntaa hyvästä työstä, joka on nyt yksissä kansissa.

Erityisen tärkeää on, että Cantemuksessa on laaja gregoriaanisten messujen ja hymnien valikoima.

Onhan gregorianiikka länsimaisen klassisen musiikin ja kirkkomusiikin peruspilari ja ehtymätön aarreaitta. Kansankielisten laulujen ja virsien osuus on mittava, sitä ei voi kukaan kiistää. Kirjasta löytyy vanhaa koraalija virsiainestoa aina Taize-lauluihin ja uudempiin lauluihin (kuten vaikkapa Vapahtaja kutsuu meitä´ jne).

Isosta ehdotustulvasta on pakko karsia jotain pois, muuten ei olisi koskaan tullut valmista kirjaa. Sehän on ollut liturgisen toimikunnan tehtävä. Mikäänhän ei estä yksittäisiä seurakuntia käyttämästä omia laulujaan lisämateriaalina vaikkapa lastenmessuissa ja leirinuotioilla. Tärkeää on, että Cantemus on klassisesta kirkkomusiikista ammentava korkeakirkollisen profiilin omaava laulukirja.

Marko Pitkäniemi
urkuri

Lasketteluleiri Puolassa

Helmikuussa järjestetään 14-25-vuotiaille 5 päivää kestävä lasketteluleiri Puolan Zakopanessa, Tatra-vuoristossa (viiden päivän leiri on pe 15.2.-su 24.2. 2013 välisenä aikana, tarkka ajankohta ei vielä ole tiedossa). Hinta 650 EUR sisältää lentoliput, bussikuljetuksen, aamupalan ja päivällisen. Tiedustelut ja ilmoittautuminen: Sisar Barbara, 040-9644529.

På svenska

Minns Pons Mulvius!

Jag sitter och skriver det här dagen före Fides deadline, alltså den 28:nde Oktober. Här i Rom firade Benedikt XVI idag avslutningsmässan för biskopssynoden som har samlat hundratals biskopar från runt om i världen till Rom under de senaste veckorna för att diskutera evangelisation. Från början av Oktober till idag har de nästan dagligen träffats för diskussioner kring Kyrkans situation idag och behovet av ett nytt engagemang för evangelisation, för att sprida budskapet om vad Jesus har gjort för oss och kalla världen till omvändelse.

Det är på ett sätt gynnsamt att synoden avslutas just den 28:nde oktober, samma dag som vi firar 1700-årsminnet av slaget vid Pons Mulvius – den Mulviska bron (på den tiden mer avlägsen men på grund av stadens tillväxt numera relativt centralt i Rom, nära en av de större fotbollsarenorna, tidigare stadium för Olympiska spelen i Rom 1960).

Vid det här slaget övervann Konstantin den Store sin rival i kampen om kejsarkronan, Maxentius, vars armé enligt alla konstens regler var överlägsen – bedömningarna varierar från 10:1 till 4:1 till fördel för Maxentius. Kvällen före slaget skall Konstantin ha haft en vision som bestod av ett kors och bokstäverna XP – de första bokstäverna i 'Kristus' enligt grekiskt alfabet, tillsammans med frasen "i detta tecken skall du segra". Konstantin triumferade och tillskrev sin seger den för honom till dess föga kända Kristna Guden. Förändringarna för Kyrkan måste ha varit hisnande för de som var med om dem – från att ha varit en förföljd sekt-liknande grupp blev vi plötsligt tolererade och gynnade av samma statsmakt som stått för förföljelser bara något år tidigare.

Om vi kan lära oss något av slaget vid Pons Mulvius (eller Ponte Milvio för att använda dess moderna namn) som är relevant också för idag är det att allt är beroende av Guds försyn. Vid Konstantins trontillträde 306 e.Kr. väntade sig knappast någon i Kyrkan annat än en fortsättning av förföljelserna som hans företrädare Galerius och Diocletianus stått för, framtiden såg allt annat än ljus ut.

Idag visar all statistik att Kyrkan är på väg mot sin undergång i Europa – de senaste siffrorna för Frankrike, utkomna i början av oktober, visar till exempel att endast 6% av alla franska katoliker ens försöker gå till Mässan varje söndag. Statistiken för andra Europeiska länder är inte mycket bättre. Samtidigt hårdnar samhällsopinionen mot vår tro, speciellt vad gäller kristen morallära och Kyrkans anspråk på att stå för absolut sanning och vara den enda vägen till Himlen.

Mänskligt sett visar alla siffror att största delen av Europa kommer att vara antingen ateistiskt eller islamskt långt före 2050. Ny-evangelisationen som biskoparna talat om här under större delen av oktober är ett måste för Kyrkans – vår – överlevnad i Europa, och på lite längre sikt i hela världen.

Den måste nå alla och omfatta alla som inte ännu bekänner vår Herre Jesus Kristus som Gud. Så vi så är vårt arbete, vår evangelisation inte nog.

Segern vid Pons Mulvius och vad den innebar var en gåva av Guds nåd, ingen kunde mänskligt sett ha kunnat förvänta den eller förutsäga dess konsekvenser. Det är en svår läxa att ta till sig på ett mer än teoretiskt plan, men vi måste lära oss att i tro hoppas på Gud som genom de Bibliska berättelserna och genomgående i Kyrkans historia har vänt förlust, katastrof och hopplöshet till en ny morgon och en nådens triumf.

Jag är övertygad om att på samma sätt som bristen på och negligerande av bön är början på en individs avfall från Gud, är det också början på hela samhällens nedgång och fall – vi ser det i Guds relation till Israel i Gamla Testamentet. Vi ser det om vi jämför det ännu Kristna Europas kulturella mästerverk och dagens kulturella prestationer. Vi kan och bör be, inte som det sista när allt annat har prövats, utan som det första – medvetna om vårt beroende av Gud. Individuellt, gruppvis har vi, i vårt land, knappast någonsin haft bättre möjligheter, mer tillgång till andlig vägledning och uppbyggande litteratur, på det planet finns mycket gott och mycket att glädja sig över.

Som världen runt om oss ser ut finns det ändå inte mycket hopp för framtiden på ett bredare plan.

Vårt stift kan inte importera medlemmar – eller präster – hur länge som helst. Om vi sedan ser oss om i Europa blir begränsningarna för att leva och öppet göra vår tro känd fler och fler, oftast i namnet av en falsk tolerans och en relativismens diktatur. Begränsningarna är ännu jämförelsevis få hos oss i Finland men de sprids säkerligen också åt vårt håll och sammanfaller med en tilltagande sekularisering. Konsekvenserna av samhällets avfall från Gud blir klarare och klarare. I takt med det blir behovet av evangelisation och omvändelser större och större. Mänskligt ser det dock mörkt ut och orosmoln hopar sig vid horisonten.

Men: Kom ihåg Pons Milvius!

Anders Hamberg
Rom

Litteratur

Ljus från väster

Engelsmannen Gilbert K. Chesterton (1874–1936) skrev ett hundratal böcker och kring fyratusen essäer och artiklar. Hans samlade verk är under utgivning; det blir mer än trettiofem tjocka volymer, innehållande poesi och prosa, detektivromaner och litteraturkritik, samhällsanalys och teologi. Jag tror han är alltför litet känd i vårt land. Vår prisade finländska skola skulle bli ännu bättre redan av en liten dos Chesterton på schemat.

Skolan skall förmedla demokratiska värden, sägs det. Chesterton berättar att han som barn brukade krypa upp i mammas knä så snart han fick höra talas om allmänna val. Men som författare och kritiker försvarade han ivrigt demokratin. Han försvarade också sunt förnuft, vanliga människor och vanlig kristendom, d.v.s. ortodoxi.

Chesterton såg ingen motsättning mellan demokrati och tradition. Traditionen är ju demokrati utsträckt genom tiden. Den tar hänsyn till den mest dolda av alla klasser, nämligen förfäderna.

Den vill inte vika för "den ringa, arroganta oligarki, som utgörs av dem som just nu råkar trampa jorden". Demokratin dikterar att man inte får lämnas ur räkningen på grund av sin härkomst; traditionen säger att man inte får lämnas ur räkningen på grund av sin hädangång. Aristokrati och tradition går däremot inte så väl ihop enligt Chesterton. Aristokratens hjärta klappar nämligen mest för det som är på modet: "The god of the aristocrats is not tradition, but fashion."

En av linjerna i Chestertons författarskap är ideologikritiken. Materialismen, socialismen, feminismen, imperialismen, kapitalismen – där är några av den moderna tidens förvillelser som han dissekerar, alltid med gott humör. Också idén om Framsteget är föremål för hans reflexioner.

En bråte av tomma sofismer omger denna idé. När man rensat i oredan finner man hur det ligger till: bara den doktrinäre kan vara progressiv. Tanken på Framsteget är omöjlig om man inte säkert kan ange det Mål som rycker närmare. Vi måste ha en uppenbarelse och vilja göra världen lik denna uppenbarelse. En fast punkt måste ligga där framme, annars är det meningslöst att tala om framsteg. Den som har läst Georg Henrik von Wrights kritik av "myten om framsteget" känner igen tankegången. Chesterton var åttiofem år före: hans bok Ortodoxi utkom 1908.

Varför är det så få som känner till Gilbert K. Chesterton? Därför att han inte följer tidsandan. Det gör honom till en besvärlig människa som man helst förtiger. Fast å andra sidan: döda fiskar kan inget annat än flyta medströms. Bara levande fiskar kan gå emot strömmen.

Sven-Olav Back

Dödshjälp – eutanasi – ett globalt fenomen

Eutanasi eller aktiv dödshjälp, som företeelse, håller på att bli ett globalt fenomen. Idag har ett tiotal länder juridiskt godkänt aktiv dödshjälp bl.a. Schweiz, Holland, Belgien, Luxembourg samt många delstater i Förenta Staterna. Många andra länder har lagstiftningsförslag som skulle göra eutanasi tillåtet bl.a. England, Australien och t.o.m. Irland.

I de flesta länderna gäller dödshjälp endast för personer som är "dödligt" sjuka d.v.s. beräknas att dö inom sex månader. Andra länder såsom Belgien, Holland och Schweiz godkänner också dödshjälp för andra personer. Orsaker kan vara bl.a. brist på personlig autonomi och värdighet, möjlighet att njuta av livet etc.

Eutanasi begås av ett relativt litet antal personer mellan 0,2–1,0 % av alla dödsfall. Passiv eutanasi d.v.s. man slutar med vård är allmännare. Exakta siffror om detta finns inte.

Den katolska kyrkan har en klar synpunkt gällande eutanasi. Eutanasi är moraliskt fördömt och jämförs med mord och är en allvarlig synd (dödssynd). Det är endast Gud som är Herre över liv och död. Var och en måste bevara och sköta om livet. Att inte fortsätta med behandling av en dödssjuk kan i vissa fall vara tillåtet, om den sjuka uttryckligen önskar det och om detta sker utan intention att döda och om den fortsatta behandlingen är oproportionell.

Jan-Peter Paul

In English

”Priests and lay people in our Church”

Bishop Teemu answers Father Antoine Lévy’s questions regarding the upcoming Forum

As it is alive and growing in Finland, the Catholic community is naturally looking for new and better ways to foster its inner unity and adjust to the wider Finnish society. The Forum stems from the idea that an informal discussion among the various members of the Church, those who exert an official responsibility together with the “ordinary” faithful, might contribute to this process. Last year, we tackled the relationship between foreigners and native Catholics in Finland. As interesting as the discussion proved to be, we discovered that it often mingled with a quite different set of issues, namely those which touch on the interaction between priests and lay people. As a consequence, the organizers of this year’s Forum thought that they should take up that theme and let our common reflection focus on it.

Q: What singles out a Catholic priest in the ecumenical landscape is that he is not married, unlike his equivalents in the broadly Protestant as well as in the Orthodox secular clergies. One should also add that he is necessarily a he, in contrast to present-day Lutheran priests of the Nordic countries. Most European countries have had centuries, if not millennia, to develop ways of relating to this remarkable and often complex figure that is called a Catholic priest. Do you see it as a major problem that Finns have had so little exposure to this figure since the time of the Reformation?

Bishop Teemu: If we ourselves have a strong identity, we do not have to pay attention to what others say on these matters. Here it might help to think about all the unmarried people in our society. Why does marriage have to be the norm for everybody? Does everyone have to aim at marriage? Are all those who are not married abnormal and unsuccessful? In my opinion this attitude in Nordic countries is to a large extent due to the fact that Luther himself married. Marriage became as it were the norm.

But in the Catholic world, I would say that all people are respected whether they are married or not. Here, we are even driven to taking up the defense of the unmarried. However it should not be impossible for people to understand that a priest has more time to serve his community if he does not have a family, like Jesus who could deal with people unreservedly.

As an example I can tell of an elderly lady who invited me to dinner, and during the meal suddenly exclaimed that she found Catholic celibacy to be wrong. I replied that if I were married, I could not be there with her now. However the Church has never claimed that celibacy is the object of a divine command, but nonetheless has always argued that it should be preserved because of its practical and spiritual value.

As for women priests, I would say that apparently very few Catholic women actually want to become priests. When it comes to ordination being reserved to men, we see a broad consensus which is rooted in the Catholic tradition. Men and women have different vocations. A woman is not deserving of less esteem just because she cannot become a priest. The most honoured member of the Church is a woman, the Virgin Mary. And of course we deeply respect those women who have been ordained priests in other Church denominations. Here it ought to be noted that even in the Lutheran Church there is no unanimous agreement on the question of ordaining women priests.

Q: Within the Church itself, the understanding of the position and the role of priests has dramatically changed during the most recent period of history. One can see here a result both of the evolution of modern society and of the attitude of the Church towards it, as characterized by the Second Vatican Council. Accordingly, the ways of being a Catholic priest appear to be much more varied nowadays than before the Council. While this variety can be seen as a sign of spiritual richness, can it also not cause some degree of confusion in the minds of the faithful here? How could that confusion be avoided in our own small ecclesial setting?

Bishop Teemu: The Second Vatican Council laid a special emphasis on the status of Bishops and of the lay. In some way the status of priests was left between the two. Before the Council, the position of priests had been very high and somehow self-evident. The years that followed the Council witnessed a new impetus in searching for the meaning of the priesthood and for the priest’s role in the Church and in parishes. A great deal has been written about this, not least by different Popes. And yet it still seems that the priests are caught between the Bishops and the lay, and are under pressure from both sides.

Nevertheless the great majority of our priests have a strong and clear identity. How lay people experience their priests is a different matter, and is a question that should be put to them. In our Finnish Church we have many different spiritual communities or families. However what really matters to the faithful is that there are a number of different ways of approaching priests on a personal level. Actually, the fact that the number of priests is limited in many places - some parishes having not more than one priest - is certainly a greater problem than the personal diversity of priests elsewhere.

Q: One easily imagines the number of issues that arise on purely cultural grounds. In Finland, the overwhelming majority of Catholic priests stem from ethnic and national backgrounds which are not Finnish. They are used to pastoral practices, decision-making procedures and types of human relationships which correspond to their contexts of origin as well as to their specific spiritual affinities. Native Catholics who are willing to help and get involved in Church life might feel sometimes disoriented and lose courage as a result of this cultural gap. Where do the necessary adjustments to the Finnish ecclesial context lie? How should these adjustments be pointed out and promoted?

Bishop Teemu: We have an extreme diversity of ethnic groups here in Finland. Everything works nicely when, for example, there is a Vietnamese priest ministering to the Vietnamese faithful. But it is not always possible to only be with one’s own ethnic group, and clashes may arise for this reason.

The fact that there are a variety of ways of relating to priests can trigger such clashes. In Finland priests have been traditionally highly respected, but this attitude is gradually losing ground. It is easy nowadays to level criticism against priests because the person has come to be considered more important than his office. As a consequence it seems that the office itself no longer has any significance, but rather the question whether the priest is a good man and fit for his ministry.

In Catholic lands it is thought that with their ordination priests receive a certain degree of sanctity, and that the presence of this sanctity is an implicit part of all their human relationships. Of course a priest can also misuse this status. On the other hand, I believe that people in Finland often lack the correct criteria for evaluating priests, and misunderstandings can easily arise. We should however ask ourselves whether these various conflicts stem from the fact that parishioners do not have the possibility to take part in decision-making procedures or even to be sufficiently informed on the life of their community. A lack of communication and dialogue is at the root of a great many problems.

Q: As we said before, there can be a tendency among the clergy to apply foreign patterns of Church culture to the Finnish context. By contrast, there sometimes surfaces among lay people a willingness to alter universally sanctioned ways of ministering to the faithful in the name of the Finnish cultural specificity: “Here we should do it this way, not that (his) way!”. Priests feel sometimes unjustly judged or treated more as mindless than as useless servants by their own flock.

It is often difficult to strike a balance between undue cultural paternalism and legitimate, universally admitted Church practice. What would be the concrete steps towards promoting some common understanding of what is legitimate and what is not at the level of the parish?

Bishop Teemu: Cultural clashes cannot be avoided. Certainly we could take the Code of Canon Law in hand and simply act according to its dictates, but that is not a solution. It is the duty of a priest to make it clear to the congregation why he acts as he does. I remember the story of Don Camillo who was removed by the Bishop from his parish as a punishment. In his place came a new and very shy priest who decided without asking anyone to move a statue from one place to another in the church. The next day he met the public protest of an angry congregation. All actions have to be comprehensible. When there is a conflict it is always possible to complain to the Bishop, but of course it is not possible to find a solution for everything.

Q: In Finland, Catholic lay people are far from being exclusively native Finns. Half of them are foreigners and bearers, as such, of a different Church culture. How could priests promote a Church life and types of involvement in it that would be equally accessible to native Finns and Catholics of foreign origin?

Bishop Teemu: It is perhaps not always possible or even appropriate to make big changes. There are many groups in our Church who wish to keep their own identity and they cannot be forced to mix with other groups. In small parishes it is necessary to unite our forces because of there being so few Catholics. However, the deeper people are rooted in the life of the Church and of their parishes, the more welcoming they should be to newcomers and ready to accept them as they are. This also applies to priests and sisters. Jesus is a good example to us: he never passed anyone by.

The Forum will be held on Saturday December 15th from 10am to 4pm at the English School, with Mass at 9.30 at St. Mary’s Church.

Ilmoitukset

Avioliittokurssi vuonna 2013

Pyhän Henrikin seurakuntasalissa tiistaisin klo 19.00-20.00: 8.1., 15.1., 22.1., 29.1., 5.2., 12.2. ja 19.2.2013

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Teresa ry:n JOULUMYYJÄISET sunnuntaina 2.12. messun jälkeen

Otamme kiitollisina vastaan lahjoituksia: kirjoja, leluja, pelejä, jouluista tavaraa, koriste-esineitä, arpavoitoiksi sopivia tavaroita, kotitekoisia ruokia ja leivonnaisia (pyydämme merkitsemään ruokiin valmistuspäivän ja -aineet).

Tavaroita voi tuoda Pyhän Marian seurakuntasaliin messun jälkeen. Kylmäsäilytystä vaativat ruoat pyydämme tuomaan seurakuntasaliin vasta **lauantaina 1.12. klo 10-14**, jolloin pystytämme myyjäisiä. Tule mukaan tekemään kanssamme hyvät myyjäiset, saat itsellesikin iloisen joulumielen!

Teresa ryTeresa Association's annual CHRISTMAS BAZAAR on Sunday the 2nd of December

We will be grateful for your donations, such as books, games, toys, Christmas items. homemade foods and pastries, sweets, jellies etc. (please, be kind to attach information of the ingredients and date when made to the homemade food items, as this is required by the Finnish regulations),

You can bring your donations to the parish hall on Sundays after mass. Please, bring the perishable foods to the parish hall on **Saturday December 1st, between 10 am and 2 pm**, when we are setting up the Bazaar.

Help us to make a successful Bazaar and share a joyful Christmas spirit!

With gratitude

Teresa Association

Maallikkodominikaanit järjestävät

Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa
Ritarikatu 3, III kerr., Kruununhaka

Käymme läpi kirkon sakramentteja. Marraskuun koontumisessa lauantaina 17.11. klo 14 - 15.50 käymme läpi Katekismuksen sivut 337-344: Vahvistuksen sakramentti. Lopuksi vietämme vesperin.

Syksyn viimeinen kerta on lauantaina 8.12. Jokaisessa kokoontumisessa on mukana joku papeista.

Ilmoittautumista ei tarvita. Oma Katekismus mukaan.

Tervetuloa!

Maallikkodominikaanit

FRANSISKAANIMAALLIKOT O.F.S.
Ordo Franciscanus saecularis

RETRETTI 17.11.2012
Paikka: Pyhän Marian seurakuntasali (Mäntytie 2, 00270 HELSINKI)
Aihe: Franciscus ja Uskon vuosi. Aiheeseen johdattelee isä Frans Voss SCJ.

OHJELMA
09.30 Messu
10.15 Aiheen esittely ja keskustelu
11.30 Adoraatio
12.00 Ruokailu
12.30 Raamatun tutkiskelua
14.00 Ruusukko
14.30 Kahvi ja päätösrukous

ILMOITTAUTUMISET
Marko Pitkäniemi, gsm 0466175314, email marko.pitkaniemi@catholic.fi
Heikki Pusa, gsm 0405114924
Risto Mantovani, gsm 0505856513, email risto.mantovani@gmail.com
Ruokailu (15 euroa) maksetaan paikan päällä.

Tervetuloa!

Studium Catholicum

EXPLORING SACRED ART. Two lectures by fr. **Ellert Dahl**, OP, at the Studium Catholicum, Saturday Nov. 10 from 1 to 4pm. Ilmoittaudu luennolle: http://www.studium.fi/toiminta.html. Enroll: http://www.studium.fi/eprogram.html.

THE GENIUS OF THE ROMAN RITE. A lecture by Fr. **Marek Grabowski** FSSP (Priestly Fraternity of Saint Peter), at the Studium Catholicum, Saturday Dec. 1, at 2pm. Holy Mass according to the 1962 Missale Romanum at 4pm.

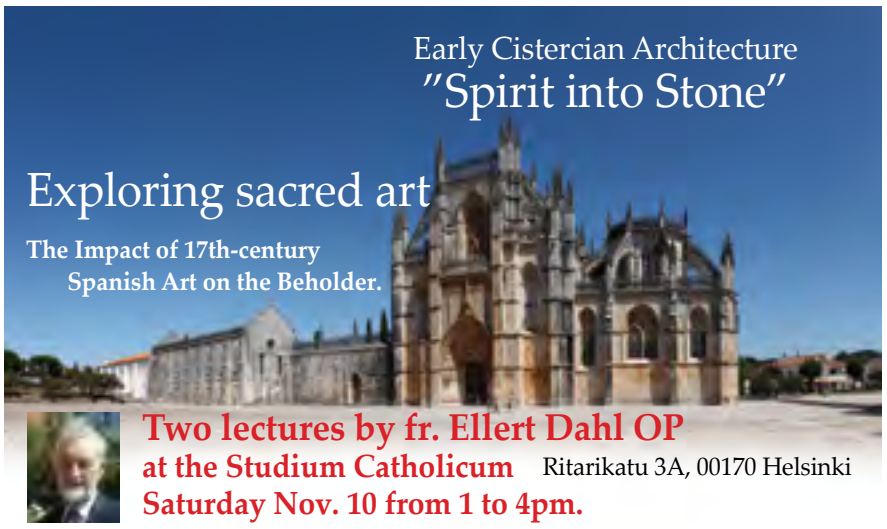

Registration online www.studium.fi or on the spot 10 minutes before (5 eur., 2 eur. for students)

Yksi Kristus, monta laulua – Ekumeeninen laulutilaisuus 19.11.2012

Eri kirkkokuntien virsi- ja laulukirjat heijastavat toisistaan poikkeavia uskontulkintoja ja samalla yhteistä uskoa. Hymnologian ja liturgiikan seura järjestää ekumeenisen laulutilaisuuden Helsingissä.

Aika: Maanantai 19.11.2012 klo 18.

Paikka: Vapaakirkko, Annankatu 1
Esittelyjen ja yhteisen laulamisen avulla tutustutaan neljään virsi- ja laulukirjaan sekä kirkkolauluperinteeseen.
Alustajina toimivat Kaarina Koho katolisesta kirkosta, Pentti KuismanenVapaakirkosta, Sirkku-Liisa Niemi luterilaisesta kirkosta ja Elisabet Petsalo Ortodoksisesta kirkosta.
Tilaisuus on kaikille avoin ja siihen on vapaa pääsy.

Sydämellisesti tervetuloa laulajaisiin!

Katekeettinen keskus hakee

TOIMISTON-HOITAJAN

opintovapaan ajaksi osa-aikaista sijaista. Sijaisuus kestää 31.5.2014 asti.

Työaika on 2-3 päivää viikossa. Tehtävään valittavalta edellytetään joustavuutta työaikojen suhteen sen mukaan, kun keskuksen työtilanne vaatii.

Hyvä suomenkielen taito on välttämätön tehtävien hoitamiseksi ja muu kielitaito lasketaan eduksi.

Hakemukset lähetetään osoitteeseen Kuusitie 6, 00270 Helsinki ja osoitetaan keskuksen johtajalle **isä Ryszard Mis'ille**, joka antaa myös lisätietoja tehtävästä virka-aikana puhelimitse numerosta +358 50 5440871.

Hyväntekeväisyys

Caritas-kuulumisia

Marraskuu
25.11. Marrasmarkkinat 10.30-14.00 Pyhän Henrikin srk-salissa. Markkinoiden pystytys lauantaina 24.11. klo 15.-19.00. Vapaaehtoisia käsipareja kaivataan! Ilmoitathan toimistoon mahdollisuudestasi auttaa, kiitos!

Joulukuu
7.-22.12. Tuomaan markkinat Senaatintorilla, avoinna arkisin 10-19, la-su 10-18. Caritas etsii osastolleen vapaaehtoisia myyntityöhön. Lisätietoa saa toimistolta.

Caritaksen 5 euron klubi
Liity Caritaksen 5 EURON KLUBIIN ja olet mukana tukemassa arvokasta työtä 5 eurolla kuukausittain.

Kun teet maksupalvelusopimuksen, voit huoletta jättää maksun pankin hoidettavaksi. Voit tehdä toistuvan maksusitoumuksen myös omassa verkkopankissasi.

Tuki kanavoidaan Caritaksen tekemään seurakuntien maahanmuuttajatyöhön, kehitysyhteistyöhön ja katastrofiapuna maailman kriisipisteisiin. Klubilaisena saat Caritaksen uutiskirjeet kotiisi ja kutsun jäsentapahtumiin.

Yhteystiedot:
Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki.
Puh 09-1357998, fax 09-68423140.
Sähköposti caritas@caritas.fi.
Kotisivu www.caritas.fi.

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 9.11.-16.12.

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.45 Mass in Latin, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages, family Mass or Gregorian Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

10.11. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 10.30-13.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
12.11. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
16.11. pe 18.00 elokuvakerho
19.11. la 10.30-13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
18.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 11.30-15.15 uskonnonopetus ruotsiksi/undervisning på svenska, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
20.11. ti 14.00 seniorit: messu ja kokous, 16.30-19.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 18.00 CSC: ruusukko ja messu, 19.00 katekeesi aikuisille
22.11. to 18.00 lectio divina, 19.00 katekeesi aikuisille
24.11. la 10.00-13.00 uskonnonopetus ensikommuuniota varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 9.45 lat/engl, 10.30-13.30 Caritaksen marrasmarkkinat, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi/messa in italiano, 15.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
26.11. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
27.11. ti 19.00 katekeesi aikuisille
29.11. to 19.00 katekeesi aikuisille
1.12. la 11.00 messu ja ”admissio”, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 gregoriaaninen messu, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 iltamessu
4.12. ti 9.30 messu koululaisille, 18.00 CSC: ruusukko ja messu, 19.00 katekeesi aikuisille
6.12. to 11.00 itsenäisyyspäivän messu
8.12. la autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 11.00 messu ja juhlallinen omistautuminen Neitsyt Marialle, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 10.30-13.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
10.12. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
13.12. to 18.00 elokuvakerho, 18.00 lectio divina
15.12. la 9.00 lastentarhan joulujuhla kirkossa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 11.30-15.00 uskonnonopetus ruotsiksi/undervisning på svenska, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 18.11., 16.12. su 16.00
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 25.11., 23.12. su 16.00

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 9.30 tai 11.00 aamumessu suomeksi, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. ja 4. su lastenmessu, 3. su vietnami, 5. su saksa), 16.00 messu (2. su espanja, 3. su puola), 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 messu suomeksi, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus: ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia on avoinna ti 13-16, ke 9-12 ja 13-16.

Sat. 9.30 or 11.00 Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. Swedish, 2nd ja 4th Sun. Family Mass, 3rd Sun. Vietnamese, 5th Sun. German), 16.00 Mass (2nd Sun. Spanish, 3rd Sun. Polish), 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 adoration. Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Parish office open: Tues. 13-16, Wed. 9-12 and Thurs. 13-16.

10.11. la 10.00-14.00 lauantaikurssi Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
17.11. la 9.30 messu suomeksi, 10.00-14.00 opetus ensikommuuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten Englantilaisessa koulussa, 18.00 messu suomeksi
18.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.30 adoraatio, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
1.12. la 9.30 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.12. to kirkkomme vihkimisen vuosipäivä: 10.00 messu suomeksi
8.12. la autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 10.00 messu suomeksi
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English,
18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.12. la 9.30 messu suomeksi, 10.00-14.00 opetus vahvistuksen sakramenttia varten Englantilaisessa koulussa, 18.00 messu suomeksi
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, messun jälkeen Cafe Maria, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Stella Maris (Sirkkoontie 22, Koisjärvi): 18.11. alkaen messu suomeksi joka sunnuntai klo 11.00
Hanko (Täktomin kappeli, Kappelitie 36): 10.11., 8.12. la 16.00

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-231-4389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 18.30 Mass in English or Latin. Mon., Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs., 18.30 Mass in Finnish. Thurs. 18.00 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

10.11. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu, 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
13.11. ti 19.00 teologinen opintopiiri
16.11. pe 18.00 messu Porissa
17.11. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
18.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
20.11. ti 19.00 informaatiokurssi
24.11. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
1.12. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu
2.12. su adventin 1. sunnuntai: päämessu, myyjäiset, 18.30 messu latinaksi
4.12. ti 19.00 miestenpiiri
6.12. to 10.30 itsenäisyyspäivän messu
8.12. la autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 10.30 lastenkerho, 12.30 messu
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella,18.30 messu englanniksi/Mass in English
11.12. ti 19.00 teologinen opintopiiri
14.12. pe 18.00 messu Porissa
15.12. la 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Ahvenanmaa: 24.11., 22.12. La 10.00
Eurajoki: 18.11., 25.11., 9.12., 16.12. Su 15.00
Pori: 16.11., 14.12. Pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Isä Krystian Kalinowski 044-5001383. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

SSu 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu. Ti ja to 7.00 messu (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6). To adoraatio iltamessun jälkeen. Ti 19.00 neokatek. sanan liturgia ja la 19.00 neokatek. eukaristia (seurakuntasalissa). Rippitilaisuus ke puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan.
Sun. 10.30 High Mass in Finnish, 12.00 Mass in English. Mon., Tues., wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Tues. and Thurs. 7.00 Mass in Finnish (in Sisters' chapel at Kalervonkatu 6). Thurs. Adoration after Evening Mass. Tues. and Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way (in the parish hall). Confessions on Wednesdays half an hour before Mass and by appointment.
Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.) Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

9.11. pe Lateraaninkirkon vihkiminen: 18.00 messu, 19.00 johdantokurssi katoliseen uskoon
10.11. la pyhä Leo Suuri: 10.00 messu
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 9.00 messu Savonlinnassa, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 13.00 messu Kiteellä, 17.00 messu Joensuussa
12.11. ma pyhä Josafat: 18.00 messu
15.11. to pyhä Albertus Magnus: 16.00 Raamattupiiri, 18.00 adoraatio, 18.30 messu
16.11. pe Skotlannin pyhä Margareta: 18.00 messu
17.11. la Unkarin pyhä Elisabet: 9.00 katekeesi, 12.15 perhemessu
18.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
21.11. ke autuaan Neitsyt Marian temppelissä käynti: 18.00 messu
22.11. to pyhä Cecilia: 18.00 messu
24.11. la pyhä Andreas Dung-Lac: 10.00 messu, 15.00 messu Mikkelissä, 18.30 messu Varkaudessa
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English,
12.00 messu Kajaanissa, 17.00 messu Kuopiossa
29.11. to 16.00 seniorit, 18.00 adoraatio, 18.30 iltamessu
30.11. pe pyhä apostoli Andreas: 18.00 messu
1.12. la 9.00 katekeesi, 12.15 perhemessu
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
3.12. ma pyhä Francisco Xavier: 18.00 messu
6.12. to 10.30 messu Suomen puolesta7.12. pe pyhä Ambrosius: 18.00 messu, 19.00 johdantokurssi katoliseen uskoon
8.12. la autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 10.00 messu
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
12.12. ke Guadalupen Neitsyt Maria: 18.00 messu
13.12. to pyhä Lucia: 16.00 Raamattupiiri, 18.00 adoraatio, 18.30 messu
14.12. pe pyhä Ristin Johannes: 18.00 messu
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.00 messu Savonlinnassa, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 13.00 messu Kiteellä, 17.00 messu Joensuussa

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 11.11., 16.12. su 17.00
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 25.11., 23.12. su 12.00
Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 11.11., 16.12. su 13.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 25.11., 23.12. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 24.11., 22.12. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 11.11., 16.12. su 9.00
Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 24.11., 22.12. la 18.30

KATEKEESI
Jyväskylä: 17.11., 1.12. la 9.00

JOHDANTOKURSSI
9.11. pe 19.00 Rukous kristillisessä elämässä: Herran rukous
7.12. pe 19.00 Rukous kristillisessä elämässä: rukouksista ja hartauksista

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.00 iltamessu englanniksi. Ke 17.40 iltaruko-

Yhdistykset • Societies • Muut • Others

us, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.00 Mass in English. Wed. 17.40 Vespers, Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass schedule varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
14.11. ke 17.40 vesper 18.00 iltamessu, 18.30 naistenilta
17.11. la 9.50 katekeesi, 12.00 lastenkerho, 14.00 perhemessu
18.11. su kirkkomme vihkimisen vuosipäivä: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
21.11. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.30 katekeesi aikuisille
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
28.11. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.30 katekeesi aikuisille
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
5.12. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.30 katekeesi aikuisille
8.12. la autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 9.50 katekeesi, 14.00 juhlamessu, 14.45 perhejuhla
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 2.12. su 15.00
Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 10.11. la 18.00!, 23.12. su 16.00 (Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 8.12. la 18.00
Kristiinankaupunki (uusi kirkko, Läntinen Pitkäkatu 20): 16.11., 21.12. pe 18.00
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 10.11., 8.12. la 13.00, 26.12. ke 10.00!
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): klo 12.00: su 11.11., la 17.11., su 25.11., su 9.12., su 16.12., ti 25.12., su 30.12.
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 24.11. la 18.00, 15.12. la 19.00!
Vaasa (Rauhankatu 8 C 22): klo 16.00: la 3.11., su 11.11., la 17.11., su 25.11., su 2.12.
piispanmessu, su 9.12., su 16.12., la 22.12., ti 25.12., su 30.12.

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd and 5th Sun.) or 18.00 (3rd and 4th Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 11.00 piispanmessu, messun jälkeen piispan ja seurakuntalaisten tapaaminen seurakuntasalissa
15.11. to 18.00 iltamessu
18.11. kirkkovuoden 33. sunnuntai: 18.00 messu
22.11. to pyhä Cecilia: 18.00 iltamessu
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 11.00 juhlamessu
29.11. to 18.00 iltamessu
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 11.00 messu
6.12. to 18.00 iltamessu
7.12. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
8.12. la autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 13.00 juhlamessu
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 11.00 messu
13.12. to pyhä Lucia: 18.00 iltamessu
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 18.00 messu

DIASPORA
Hamina (seurakuntalaisten kodeissa): Sopimuksen mukaan seurakuntalaisten kodeissa.
Kotka (Huom! Hovisaaren srk-talo, Ruununmaankatu 3): 11.11., 9.12. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 1.12. la 16.00
Lappeenranta (Linnoituksen ort. kirkko): 18.11., 16.12. su 12.00

KATEKEESI
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 1.12. la 14-16
Kouvola (seurakuntasali): 17.11., 8.12. la 11-13 (messu klo 13.00)
PIISPANTARKASTUS PYHÄN URSULAN SEURAKUNNASSA
10.11. la 10.00 kirkonkirjojen ja kirkkotilojen tarkastus, 14.00 seurakunnan neuvostojen tapaaminen piispan kanssa, 16.00-18.00 mahdollisuus piispan tapaamiseen seurakuntasalissa
11.11. su 11.00 juhlallinen piispanmessu, messun jälkeen piispan ja seurakuntalaisten tapaaminen seurakuntasalissa, 16.00 piispanmessu Kotkassa

SEURAKUNTANEUVOSTON VAALIT PYHÄN URSULAN SEURAKUNNASSA
1. vaihe: ehdokaslistan laatiminen (15.12. saakka) - Ehdolle voivat asettua 18 vuotta täyttäneet ja vahvistuksen sakramentin vastaanottaneet Pyhän Ursulan seurakunnan jäsenet, jotka ovat sakramentaalisessa yhteydessä kirkon kanssa. - Myös toista henkilöä voi myös ehdottaa ehdokkaaksi tämän kirjallisella suostumuksella. - Ehdokkaitten nimet toimitetaan seurakunnan kansliaan.
2. vaihe: mahdollinen äänestäminen (16.12.-15.1.)

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe@catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. Adoration after Mass. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

9.11. pe Lateraanikirkon vihkiminen: 17.00 messu
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
18.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessä
30.11. pe pyhä apostoli Andreas: 17.00 messu
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
8.12. la autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 17.00 juhlamessu
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 18.11., 16.12. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 2.12. su 17.00, 25.12. ti 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): 25.11., 23.12. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 11.11., 9.12. su 17.30
USKONNONOPETUS ensikommuuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten
18.11., 24.11., 1.12., 15.12. la 10.00
LASTENMESSU
18.11. la 11.30

Toimistot

Katekeettinen keskus
Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@catholic.fi. Kotisivu: katolinen.net/katekeesi.

Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Avoinna arkisin klo 10-16. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net.

Keskukset

Stella Maris
Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi. Kirjasto on auki tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18. Ekumeeninen aamurukous torstaisin klo 8.30.
Lisätietoja luennoista, hengellisestä ohjelmasta ja muusta toiminnasta www.studium.fi sekä puhelimitse kirjaston aukioloaikoina.
Messu vanhan dominikaaniriituksen mukaan la 8.12. klo 18.

Tapahtumia

Academicum Catholicum
Ohjelma syyskaudella 2012 / Verksamhetsplan för hösten 2012

HUOM!/OBS! Syyskauden ajan kokoonnumme Pyhän Marian seurakuntasalissa klo 18.00. / Under höstperioden samlas vi i Sankta Marias församlingssal på onsdagar kl. 18.00. Keskiviikkona 21.11. klo 18.00: Vietämme messua, jossa muistamme AC:n vainajia. Messun jälkeen n. klo 18.30 isä Dang Tien Dung puhuu pastoraalityöstä monikulttuurisessa Suomessa / Kl. 18.00 mässa för ACs avlidna. Efter mässan, ca klo. 18.30 talar fader Dang Tien Dung om pastoralarbetet i mångkulturell Finland, på finska.

Birgittalaisoblaatit
Birgittalaisoblaatit – luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä, nettisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Vs. yhteyshenkilö Markku Vähätalo, vahatalo@iki.fi.

Catholic Students' Club
Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English at Saint Henry's Cathedral. Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com.
Nov. 20; Dec. 4, 18

Elokuvakerho
kokoontuu Pyhän Henrikin seurakuntasalissa klo 18 seuraavina torstai-iltoina:
POIKKEUS pe 16.11. klo 18 Alfred Hitchcock: Minä tunnustan
13.12. David Lean: Oliver Twist

Fransiskaanimaallikot OFS
Ordo Franciscanus Saecularis

Syksy 2012 - 64. toimintavuosi Suomessa
Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian srk-salissa, Mäntytie 2, 00270 HELSINKI. Kokouksemme ovat avoimia kaikille uskoville. Kokouksen jälkeen on mahdollisuus osallistua iltamessuun klo 18.00.
TIISTAI 13.11 AIHE: Ikonimaalaus ja fransiskaanisuus/Hanna Olin
TIISTAI 11.12 AIHE: Usko, joka voittaa maailman/Risto Mantovani
Lauantaina 17.11.2012 retretti Pyhän Marian seurakuntasalissa.
AIHE: Franciscus ja Uskon vuosi/isä Frans Voss. Ks. erillinen ilmoitus.

Gregorius-yhdistys
Societas Sancti Gregorii Magni
Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Sähköposti summorum@gmail.com. Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP. Messu vanhan dominikaaniriituksen mukaan Studium Catholicumissa la 8.12. klo 18.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)
Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-9668288, E-mail matti.andelin@welho.com.
Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Haahkapolku 3 A 21, 00200 Helsinki, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.
Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.
Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Kirjallisuuspiiri
Kirjallisuuspiirikokoontuu jälleen Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. kerros klo 18 seuraavina maanantaipäivinä: 3.12. Jorge Amado: Ihmeiden markkinat. Kaikki kirjoista kiinnostuneet, tervetuloa!

Maallikkodominikaanit OP
Laici ordinis praedicatorum

Vastuuhenkilö: Nikodemus Heikman OP, puh. 050-564 0686, s-posti: nikodemus.heikman@gmail.com. Katolisen kirkon katekismuksen opiskelua Studium Catholicumissa lauantaisin 17.11. ja 8.12. klo 14-16. Joka kerran päätteeksi yhteinen vesper. Ks. myös erillinen ilmoitus. Tervetuloa! maallikkodominikaanit.blogspot.fi

Rakkauden lähetyssisaret
Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211. Adoration on Monday at 17:30.

Seniorit
Tiistaina 20. marraskuuta messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 14 ja sen jälkeen tapaaminen seurakuntasalissa. Tervetuloa!

Teresa ry
Syksyn 2012 ohjelma
Teresat kokoontuvat ohjelmassa ilmoitettuina aikoina tiistaisin messun jälkeen. Toivotamme tervetulleiksi mukaan kaikki nykyiset ja uudet Teresat ja teresaystävät.
La 1.12.2012 joulumyyjäisten valmistelu klo 10.00–14.00 srk-salissa. - Su 2.12.2012 joulumyyjäiset klo 11.15–14.00 srk-salissa. - Ti 11.12.2012 joulujuhlat

English-language catechism for adults
Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catechism of the Catholic Church? A study group of English-speaking people meets twice a month at the Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki. The study group is open to all those who are interested.
Contact person: Diana Kaley, 040-7235703 (gsm). Moderator of the group: fr. Antoine Lévy, OP

Matka

Prahan Loreto

Prahan katoliset kirkot ihastuttavat arkkitehtuurillaan ja näyttävyydellään. Niiden joukosta erottuu pieni ja kaunis pyhiinvaelluskohde.

Prahan katoliset kirkot ihastuttavat arkkitehtuurillaan ja näyttävyydellään. Niiden joukosta erottuu pieni ja kaunis pyhiinvaelluskohde.

Vltava-joki erottaa Prahan linna-alueen muista kaupunginosista. Alueella on runsaasti nähtävyyksiä, joista tärkeimpiä on pieni mutta kauneudessaan häikäisevä Loreton pyhiinvaelluskohde. Loreto (ital. laakeripuu) valmistui 1626 paronitar Katerina von Lobkowiczin määräyksestä vahvistamaan katolista uskoa paikkakunnalla. Loreto ei ole vain kirkko vaan rakennuskokonaisuus. Siihen kuuluu luostari, kirkko, nk. Santa Casa, kellotorni sekä aarrekammio.

TAITEEN LOISTOA

Loreton suorakaiteen muotoinen, kaksikerroksinen rakennus on tyyliltään niin keskieurooppalaista barokkia, rokokoota kuin italialaista renessanssiakin. Kellotornin terävä huippu kohoaa koko rakennelman ylle. Yhdessä pääsisäänkäynnin kanssa se muodostaa kaunismuotoisen fasadin tähän pyhään paikkaan. Rakennuksen runsasta koristelua tasapainottavat sen symmetrisyys, yksiväriset valkoiset seinäpinnat ja lämpimän punainen tiilikatto. Vain fasadin keltaiset yksityiskohdat tuovat lisäilmettä kokonaisuuteen.

Kellotornin muodostaman sisääntulon molemmin puolin avautuu sisäpiha kaarikäytävineen. Kaarien ja pylväiden muodostamalla käytävällä vuorottelevat alttarit ja puiset rippituolit. Kaarikäytävän holveja koristavat punaisen, ruskean ja terran sävyiset Neitsyt Mariaa kuvaavat maalaukset. Ruohokenttien ja suihkulähteiden keskellä on Santa Casa, jonka takana on näyttävä kirkkotila.

Jeesuksen syntymän muistoksi pyhitetty kirkko oli alunperin pienempi ja vaatimattomampi mutta pyhiinvaeltajien lisääntyessä sitä suurennettiin. Christoph Dientzenhofer aloitti kirkon laajennuksen, ja hänen jälkeensä sen saivat päätökseen poika Kilián Ignác sekä ottopoika J. G. Aichbauer vuoteen 1735 mennessä. Suurimman osan kirkon runsaasta kaunistamisesta rahoitti kreivitär Maria Margarethe Waldstein. Kirkko vihittiin käyttöön 7.6.1737 ja viimeisetkin työt interiöörin parissa saatiin päätökseen 1738. Pääalttaria koristaa mahdollisesti kopio Filippo Lippin renessanssimaalauksesta. Sivuilla ovat Pyhän Felicissimuksen ja Pyhän Marcian alttarit. Kirkko on häikäisevä barokki- ja rokokootaiteen näyttämö maalauksineen ja veistoksineen.

Vasta 1900-luvulla tehtiin Loretoon uusia muutoksia. Yläkerran kaarikäytävän suojiin tehtiin aarrekammio 1950-60-luvuilla. Pienissä seinäkaapeissa on esillä kirkollisia aarteita; kulta- ja hopeaesineitä sekä tekstiileitä. Aarrekammion kuuluisin esine on kultainen vuosina 1696-1699 Wienissä valmistettu yli 6000 timantin koristama timanttimonstranssi.

LORETON PYHÄ NEITSYT

Koko pyhiinvaelluskohteen tärkein paikka on sisäpihalla seisova Santa Casa, jonka sanotaan olevan kopio talasta, jossa enkeli Gabriel ilmoitti Neitsyt Marialle Jeesuksen syntymästä. Loreton rakentaminen aloitettiin juuri Santa Casasta ja sen ympärille syntyi lopullinen pyhiinvaelluspaikka.

Alunperin sen ulkoseiniä koristivat maalaukset, mutta ne vaihdettiin italialaisen G.B. Cometan veistämiin Jeesuksen ja Neitsyt Marian elämää kuvaaviin reliefeihin 1660-70 -luvuilla. Sisätila on yksinkertaisuudessaan vaikuttava. Edessä on alttari, jonka yläpuolella on hopeisen aidan ja syvennyksen takana ihmeitätekevä Loreton Neitsyt. Alkuperäinen seetripuinen veistos on korvattu lehmuspuisella veistoksella. Vierailijat ohittavat hartaina, toivomuksiaan lausuen, kukin koristellun Pyhän Neitsyen.

Loretossa käy satoja vieraita päivittäin. Runsaasta pyhiinvaeltajien määrästä huolimatta se on hienossa kunnossa, jatkuvasti siisti ja tunnelmaltaan rauhallinen. Vastapäätä tätä kaunista pyhiinvaelluspaikkaa on Tsekin tasavallan presidentin virka-asunto mutta kukaan ei tunnu huomaavan valtavaa rakennusta. Mutta yhä vieläkin yli 300 vuoden jälkeen Loreto, sen ihmeitätekevä Neitsyt Maria sekä sen kauneus ja pyhyys vangitsevat kävijän.

Mikko Brigatjev

Taiteen täyttämä kirkkosali saa vierailijat rauhoittumaan ja ihailemaan vuosisatojen takaista taidetta.

Paastonajan retretti - fastereträtt - Lenten retreat

Maallikkodominikaanit järjestävät paastonajan retretin aiheesta "Dominican Prayer" Turun birgittalaisluostarissa 22. - 24.2. 2013. Retretin pitää englanniksi dominikaani-isä Paul-Dominique Masiclat.

Messut ovat ruotsiksi ja hetkirukoukset suomeksi.

Hinta 100 € maksetaan käteisellä retretin alussa, sisältää täysihoidon.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset nikodemus.heikman@gmail.com tai puh. 050-564 0686. Tervetuloa!

Lekmannadominikanerna ordnar en fastereträtt om temat "Dominican Prayer" i birgittaklostret i Åbo 22. - 24.2. 2013. Reträtten hålls på engelska av dominikanfader Paul-Dominique Masiclat.

Mässorna läses på svenska och tidebönerna på finska.

Priset 100 € betalas kontant i början av reträtten, priset innehåller kost och logi.

Förfrågningar och anmälningar nikodemus.heikman@gmail.com eller tel. 050-564 0686. Välkommen!

Lay Dominicans arrange a Lenten retreat about Dominican Prayer in the Bridgettine convent of Turku 22. - 24.2.2013. Dominican father Paul-Dominique Masiclat preaches the retreat in English.

The Masses are in Swedish and the Hours in Finnish.

The participation fee 100 € is paid in cash at the beginning of the retreat, full board included.

Inquiries and enrollments nikodemus.heikman@gmail.com or tel. 050-5640686. Welcome!

Maallikkodominikaanit

Ilmoitukset seuraavaan lehteen on toimitettava viimeistään 3.12.2012 sähköpostitse osoitteeseen info@catholic.fi. Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!